

SEDMO ČUDO

2019/20

OSNOVNA ŠOLA DUŠANA FLISA
HOČE

Uvodnik

Pozdravljeni, mladi bralci!

Bliža se konec šolskega leta. Prvič smo se znašli v nevarnosti zaradi virusa. Šolo so zaprli in mi smo obtičali v svojih domovih. Spopadli smo se z novimi izzivi, s šolo na daljavo. Čeprav smo se vsi skupaj dobro znašli, smo kmalu ugotovili, kako močno pogrešamo učilnice. Včasih je bilo vse preveč tiho, pogrešala sem smeh, objeme, hrup ... Takšen mir še nikoli ni bil okoli mene. V času poučevanja na daljavo so tople in pogumne besede učiteljev bile pravo zdravilo za dušo. Ampak, ko je izginila slika z ekrana, sem se ponovno počutila osamljeno in izolirano. Človek je družabno bitje in pogreša ljudi okrog sebe, da bi se počutil dobro.

Srčno upam, da se to nikoli več ne bo ponovilo. Hvaležna sem za vse lepe besede in virtualne objeme, ki sem jih dobila od učiteljev in sošolcev. Njihove besede so mi pomagale premagati tesnobo.

Prav zaradi izrednih okoliščin bo letošnja oblika časopisa samo v elektronski obliki. Kljub izrednim razmeram smo se ustvarjalci *Sedmega čuda* potrudili zbrati vso kreativnost naše šole in jo strniti v naše čudo – Sedmo čudo.

Uživajte v branju, kot smo mi v ustvarjanju.

Una Ukaj, 6. d

(literarno-novinarski krožek)

*„Tisoč in tisoč zvezd je nad nami,
tisoč in tisoč zvez med nami,
da gre po svetu – rama ob rami –
svetloba z nami.“*

Tone Pavček

Draga bralka, dragi bralec!

V teh dneh končujemo šolsko leto, ki je bilo za vse nas nenavadno.

Začelo se je povsem običajno, s 1. septembrom smo zakorakali novim obveznostim in dogodivščinam naproti, pridno in uspešno premagovali ovire, želi uspehe in kmalu se je končalo prvo ocenjevalno obdobje.

Končale so se zimske počitnice in vse je že kazalo, da bo mesec, v katerega smo počasi vstopili, prinesel prvo daljše sončno obdobje in napovedal pomladno prebujanje. Potem pa naenkrat petek 13. in ukaz, da moramo zapreti šole, razglašena je bila epidemija koronavirusa in življenje se nam je vsem postavilo na glavo.

Kaj zdaj, kako dalje, kako organizirati izobraževanje na daljavo? O tem smo prej le brali razne članke, a konkretnije se tega nismo lotevali. Takrat pa je to postala kar čez noč naša glavna naloga. Težav je bilo seveda ogromno, a smo jih skupaj uspešno reševali. Ni bilo lahko, vendar s pomočjo razumevajočih učiteljev, skrbnih staršev in novega znanja željnih učencev nam je uspelo.

Uspešno smo premagali tudi to obdobje in zadnje tedne skupaj preživeli v šoli za šolskimi klopmi, ki so jih mnogi že močno pogrešali, čeprav si tega prej niso nikoli predstavljali. Življenje in učenje v šoli je tokrat nekoliko drugačno, kot smo ga vajeni, a šola brez učencev ni šola, zato smo bili vsi veseli, da smo lahko to šolsko leto končali skupaj in seveda uspešno.

Ker pa ste si nekatere učenke in učenci krajšali »koronačas« tudi z ustvarjanjem, je v tem času nastalo nekaj zelo dobrih prispevkov, ki jih boste lahko prebrali ali si jih ogledali v tem glasilu.

Naj vam prebiranje teh strani prinese veliko bralnih užitkov in vas popelje v brezskrbni čas dolgih počitnic. Uživajte poletje in ostanite zdravi.

Vaš ravnatelj Alojz Velički

Pogovarjali smo se

INTERVJU Z IZTOKOM MELANŠKOM

Pogovarjali smo se s piscem besedil skupine Tabu in njihovim basistom. Zanimalo nas je predvsem to, kako nastanejo besedila, od kod navdih ter kakšni so občutki ob pisanju. Kaj poslušalce bolj prepriča: besedilo ali melodija? Vse to (in še več) smo uspeli izvedeti od Iztoka. Uživajte v branju.

Menite, da poslušalce bolj prepriča melodija ali je to besedilo pesmi?

Menim oz. vem, da jih najbolj prepriča besedilo, saj so to pokazale tudi raziskave. Obstaja ena stvar, ki se ji reče *hook*, po katerem tudi merijo skladbe. Žalostno je, da so zdaj skladbe merjene, da jih lahko uvrstijo v program. Izberejo si sedem sekund ene skladbe, kjer so najbolj značilne besede. Ko poslušalci to pesem poslušajo, se jim najbolj utrne neka lepa melodija in lepa besedna zveza. Torej poslušajo oboje. Ampak v spominu jim po navadi ostane lepa besedna zveza. Sam poslušam besedila, če jih razumem.

Kaj pa nastane prej pri vas: glasba ali besedilo?

Pri nas vedno prej nastane glasba. Tako smo začeli in tako se je tudi ustalilo. Vedno do sedaj oz. v večini primerov je kitarist pripravil *demo*. V njem je melodija zaigrana na kitaro ali klavir. Vedno mi je bilo lažje tako pisati, ko slišim, kakšni so akordi, kakšen je *feeling* pesmi. Ali je to neko pričakovanje ali je čista zabava ali je žalostno ali gre morda za neko olajšanje. To skozi glasbo začutim in tako nastane besedilo. Vem pa, da veliko skupin dela obratno.

Kje pa najdete navdih za besedila?

Čisto različno. Imam to srečo, da v Sloveniji ne živimo v nekih hudih okoliščinah. Po navadi je tako, da najlepša besedila prihajajo iz neke hude bolečine, na primer vojne ali smrti. Opazujem stvari okrog sebe, poslušam melodijo na *demu*. Kar slišim, me potegne v neko smer. Imam to srečo, da imam veliko sposobnost empatije, da se lahko hitro vživim v vlogo nekoga v drugem položaju. Velikokrat se moram spremeniti v žensko. Najlažje je, če se mi po glavi podi neka besedna zveza, enih par besed skupaj nametanih in po tem ustvarim zgodbo.

Kakšni so vaši občutki, ko pišete besedila?

Preden začnem pisati, rabim uro do dve, da se preklopim in začnem razmišljati kot ženska, saj je v našem bendu vedno pevka ženska. Ampak občutki so takšni, kakršna je zgodba v tisti pesmi. Dlje kot jo pišem, vedno bolj. Če bi kot moški napisal besedilo v ženskem spolu, ljudje pevki, ko bi odpela, ne bi verjeli, res ne.

Ko pišete, se osredotočite samo na besedilo ali prepustite mislim svoj tok?

Menim, da to dvojje drug brez drugega sploh ne bi šlo. Moram odtavati, če ne, bi bile čisto navadne besede. Ogromno je odvisno od glasbe. Če tam nekaj narašča, ne moreš uporabiti navadnega samostalnika za nekaj, kar je energetično. Malo razmišljaš matematično, malo pa si dovoliš odplavati.

Čemu pa dajete večji poudarek: spevnosti ali zlogovanju?

Spevnosti. To se mi zdi bolj pomembno. Pomembnejše je, da je prava beseda na pravem mestu, da se lepo odpelje. Če želiš tekočnost branja, ne moreš zmeraj uporabiti črk g in k. Rad imam, da stvari tečejo, da lahko pevka to zapoje, ko se postavi na oder, da se zvali iz nje in da se ji ni treba lomiti s temi čudnimi zlogi. To je zelo pomembno.

Ali zaradi tega trpi besedilo?

Nikoli ne bomo vedeli, kako bi bilo, če bi naredil drugače. Mislim, da ne trpi. Še zmeraj ne pišem poezije. Dinamika glasbe gre čisto vzporedno z dinamiko besedila. Pomembno je, da lepo zazveni, sploh v današnjih časih.

Se kdaj srečate z idejno blokado?

Da, velikokrat. Nikoli ne pišem na zalogo in doma nimam pripravljenih 15 besedil. Za pisanje besedil potrebujem 2 do 3 dni, da padem v občutek. Malo berem knjige ali karkoli, da mi možgani začnejo delovati tako kot mi po navadi – takrat lahko začnem pisati. Potrebujem mir.

Kakšen pa je proces pisanja?

Po navadi začnem z eno besedno vezo. Z nečim, kar mi je všeč, kar čutim, da zaznamuje določeno pesem. Nato okrog tega pletem besede. Včasih začnem z refrenom in po tem šele naredim kitice. Včasih mi je nekaj tako všeč, da začnem s tistim in se po tem samo razvija. Če najdem tisti pravi verz, tistih nekaj besed, je pesem rešena – samo do tistega morem priti, do tistega začetka, po tem pa gre lahko. Ponoči, vedno ponoči. Nobena pesem še ni nastala zjutraj.

Specialni pedagog, gospod Marko Juhant, pravi, da pisanje z roko vpliva na proces ustvarjalnega razmišljanja. Na kakšen način pa pišete vi?

Tipkam, ker mi je veliko lažje. Velikokrat imam kakšne male frazice, kakšne besedne igre, ki se jih spomnim čez dan. Shranjujem jih v beležko na telefonu. Drugače pa imam zelo rad, da si spremenim fond na telefonu glede na počutje, da mi je bolj zabavno in da je vse bolj nežno. Zelo, zelo obračam besede. Včasih vem točno, kaj želim povedati, ampak imam prostora samo za šest zlogov ... zdaj pa povej ti en stavek v šestih zlogih. Potem moraš pa obračati. Če bi jaz to pisal in pisal in pisal, ne bi šlo. Pa še grdo pišem.

Koliko časa potrebujete, da napišete pesem?

Čisto odvisno. Včasih se kakšna pesem napiše v trenutku. Tudi v 10 minutah sem napisal pesem, *Začarano telo*, ki je meni ena od boljših. Bila je napisana v trenutku. Drugače se piše tudi po teden. Včasih se zgodi, da ob prihodu v studio določena stvar ne poteka tako, kot sem si zamislil. Nato je potrebno spreminjati. To se lahko zavleče tako dolgo kot snemanje ene pesmi, kar je lahko tudi več kot en teden. Res je popolnoma odvisno, ni pravila pri meni.

Kdo je vaša ciljna publika?

Ne delamo za ciljno publiko, saj se je skozi leta izkazalo, da imamo publiko od osnovnošolcev do ljudi v domovih za ostarele. Na našem koncertu so vse starostne skupine in vsi znajo besedila. Očitno imamo takšno srečo, da se lahko dotakne vsakega, ne gleda na generacijo.

Kdaj ste napisali svojo prvo pesem?

Leta ne vem. *Dobra vila* je bila. Spomnim se, da je bilo zvečer in spomnim se, da je snežilo. Skozi okno sem gledal, tako kot ona na začetku.

Se pri pisanju dosti posvetujete z drugimi člani skupine?

V zadnjem času vedno več. Predvsem s kitaristom, ki je tudi avtor glasbe. Pomaga mi, če vem, kaj je imel v glavi in kaj je čutil, ko je ustvarjal. Zadnja leta sva ugotovila, da si včasih zapiše, o čem bi lahko govorila pesem. Tudi njegove ideje včasih uporabim.

Ali sprememba članov vpliva na pesmi?

Ne zanalašč, ampak na nezavedni ravni se stvari spremenijo, ker so karakterji različni in spet smo tam, ko se jaz postavljam v kožo naše pevke. Ko poskušam razmišljati tako kot razmišlja Eva, ali Tina in Nina, čisto vsaka je drugačna. Sej se verjetno tudi pri glasbi sliši, to sicer vi bolj slišite kot mi, tako, da se pozna.

Se pesem prilagodi pevki?

Da, se. Nezavedno. Najbolj je prišlo do izraza, ko smo zamenjali pevko.

Vaša najljubša slovenska pesem? Zakaj?

Zelo sta mi všeč *Julija* od Aleksandra Mežka in *Čas* od Dan D. Veliko slovenskih pesmi mi je všeč. Rad prisluhnem pesmim Andraža Hribarja. Tudi Tokac (Tomislav Jovanović, Dan D) super piše. Sedaj, ko nisem več nikogaršnji oboževalec, sem zelo kritičen.

Zraven pisanja pesmi ste se osredotočili še na pisanje otroških knjig. V kolikšni meri sta ti dve književni zvrsti primerljivi?

Moj slog pisanja je bil všeč *Malim junakom*, zato so me povabili k sodelovanju. Malo je sicer napisana v mojem slogu, je pa tudi poenostavljena. Nisem uporabljal velikih besed, ampak tudi ne banalnih stvari. Ubral sem srednjo pot in izpadlo je zelo lepo.

Najlepša hvala za vaš čas in odgovore. Tudi v bodoče vam želimo obilo navdiha.

Učenci literarno-novinarskega krožka

Foto: Tomaž Strmčnik

UNESCO šola

Tudi letošnje šolsko leto se je naša šola vključila v različne UNESCO projekte. Kako so jih doživljali učenci naše šole, si lahko preberete v naslednjih prispevkih.

KO BI JAZ VEDELA

Z veseljem smo se udeležili medgeneracijskih delavnic, ki jih je 20. 2. 2020, organizirala SEŠG (*Srednja ekonomska šola in gimnazija Maribor*). Nacionalni projekt *Ko bi jaz vedela* daje poudarek na doživljanju ljudske pesmi danes in nekoč.

Ob prihodu v šolo so nas pričakali dijaki. Razdelili so nam značke, na katerih so bila napisana naša imena, nato pa so nam pokazali garderobo, kamor smo lahko odložili stvari. Pospremili so nas v jedilnico, v kateri so nam na zanimiv način predstavili prepletanje preteklosti in sedanjosti. Lahko smo slišali, kako so naše babice prepevale včasih, ogledali dramsko igro ter se poučili o narodnih nošah.

Organizatorji so nam pripravili pogostitev, na kateri smo se okrepčali. Sledile so delavnice. Izbirali smo lahko med plesno, literarno, pravljíčarsko, slikarsko, ljudsko in ročnodelsko delavnico – midve sva se prijaviли prav na slednjo. Gospe, ki so vodile delavnico, so bile zelo prijazne in potrpežljive, saj so nas naučile štrikanja in kvačkanja. Bilo je zelo poučno in zabavno, saj smo se udeleženci naučili veliko novega, kar bomo v življenju zagotovo uporabili.

Po končanih delavnicah smo se vsi zbrali v razredu in predstavili, česa smo se naučili. Igrali smo igro Kahoot, ki jo je pripravila dijakinja. Sledila je zahvala in ogromen aplavz za tako lepo popoldne. Pred odhodom domov smo se fotografirali za spomin.

Upava, da bodo podobne delavnice izvedene tudi naslednje šolsko leto.

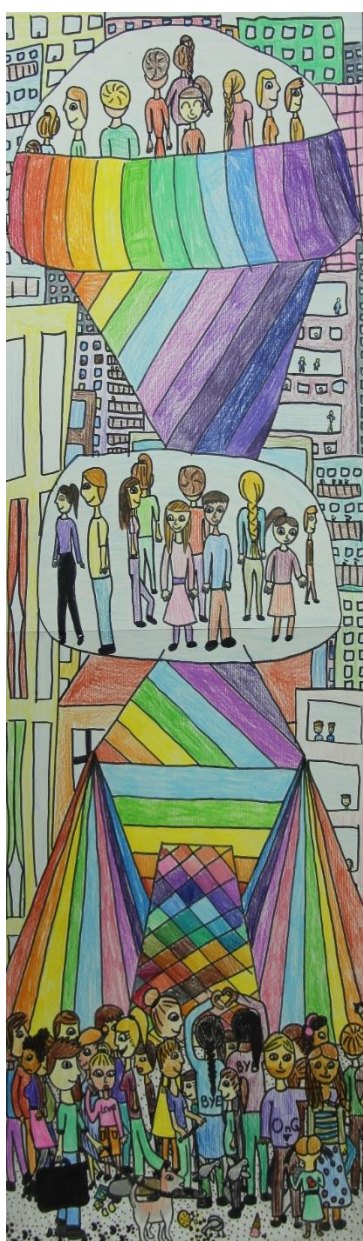
Vita Demšič in Lara Lobnik, 6. d

BIL SEM UČITELJ

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče je sodelovala v projektu *Učenec poučuje*, ki se je odvijal v času *Tedna otroka*. Namen je bil, da se učenci preizkusijo v vlogi učitelja. Mnogo učencev se je lotilo tega izziva – dva izmed njih sva bila moj sošolec Rok in jaz. Učila sva osme razrede, predmet biologijo, o boleznih in njihovih prenašalcih.

Že od samega začetka se mi je zdelo, da sva se z učenci zelo dobro povezala. V 45 minutah smo se naučili veliko novega in si ogledali mnogo poučnih posnetkov. Ob koncu vsakega posnetka so morali odgovoriti na par vprašanj. Bila sva vesela, da so vsi učenci sodelovali. Obema je bilo poučevanje izvrstna izkušnja. Če ste še tudi vi osnovnošolci in vas zanima, kako je biti v koži učitelja, vam toplo priporočam, da izkoristite možnost, ki vam bo ponujena v *Tednu otroka*.

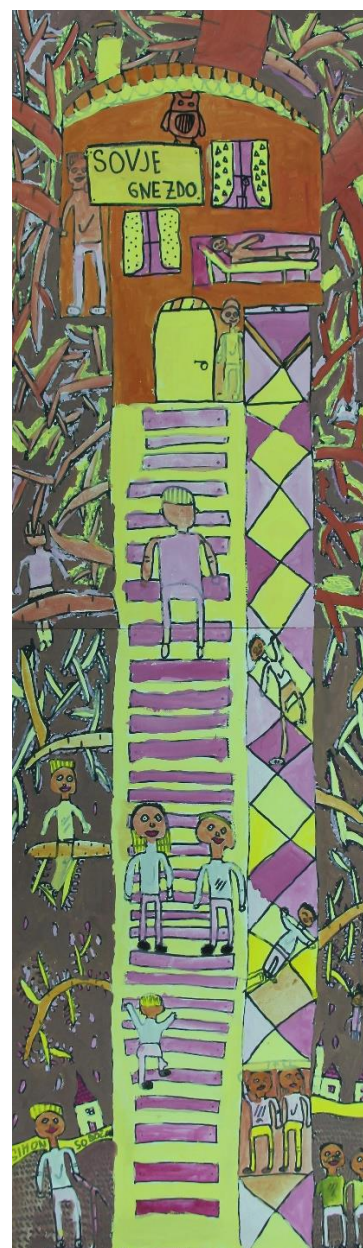
Vid Rakuša, 9.a

Živa Soršak, 6. c

Larisa Teran, 7. a

Simon Sobočan, 7. b

POVEŽIMO SE

Dneve druženja, ki smo jih izvedli v okviru kulturnih dnevor, smo poimenovali POVEŽIMO SE, izvedli smo delavnice v povezavi z društvom VeGeC Rogoza, Večgeneracijskim centrom.

Poudarek je bil na razvijanju vrednot: spoštovanja, zaupanja, sodelovanja, strpnosti. Medgeneracijsko sodelovanje bogati mlade z izkušnjami.

Nastali so čudoviti izdelki, stkale so se prijateljske vezi; otroci, zaposleni in članice društva pa smo postali bogatejši za čudovit občutek, koliko lahko drug drugemu damo – članice društva bogato znanje, izkušnje, otroci in zaposleni pa hvaležnost in veselje ob novem znanju ter nastalih izdelkih.

Mateja G. Prešeren

ZLATI REZ

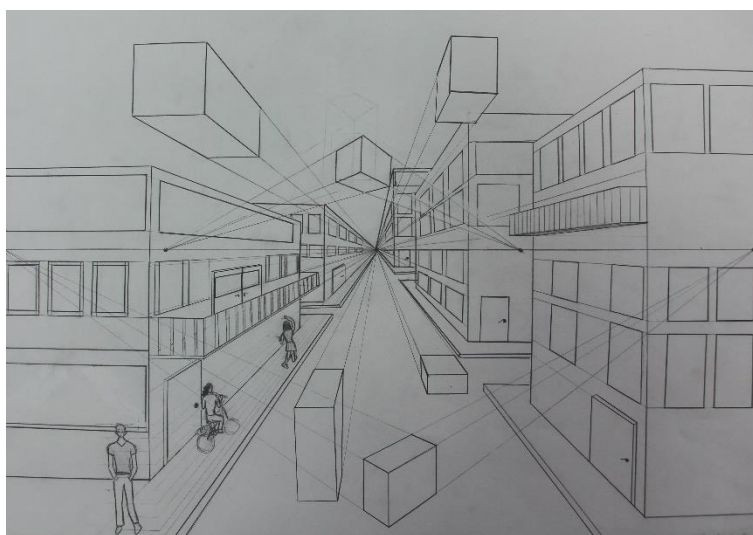
Meseca septembra smo se učenke 9. c razreda udeležile Unescovega festivala *Zlati rez* v Slovenj Gradcu. Tam smo se po uvodni slovesnosti udeležile dejavnosti izdelovanja zapestnic prijateljstva. Po končanih delavnicah smo se z učiteljico odpravile na hiter ogled mesta, kjer so stale številne stojnice z dejavnostmi. S posebno opremo si lahko preizkusil, kako se počutijo starejši, lahko si plezal po plezalni steni, jedli smo sladoled, na koncu pa smo še z učenci različnih šol iz cele Slovenije skupaj zaplesali ples kar na glavni ulici mesta, ob tem pa nas je zabaval tudi pevec Nipke.

Živa, Marica in Veronika, 9. c

Katja Orthaber, 8. b

Nuša Ornik, 9. b

Kaja Drevenšek, 8. b

Dogodki, zanimivosti

RAČUNALNIŠKA IZPOSOJA GRADIVA TUDI NA PODRUŽNIČNI ŠOLI

V sredo, 16. 10. 2019, smo na podružnični šoli pričeli z računalniško izposojjo knjižničnega gradiva. Knjižnico so obiskali vsi učenci od 1. do 4. razreda. Bili so navdušeni in bilo jim je prijetno, ko so lahko brskali po poličkah in izbirali knjigo, ki so si jo nato izposodili. Novo zanje pa je bilo izposojanje preko računalnika – »piiiip« in knjiga je bila izposojena. Izposoja je vodila učiteljica Jasna Pitamic, ki bo otrokom v knjižnici na voljo celo šolsko leto ob dogovorjenih terminih.

Knjižnica na podružnični šoli je del šolske knjižnice OŠ Dušana Flisa Hoče. V njej je do sedaj ravno tako potekala izposoja, vendar še s pomočjo kartončkov in ročno vpisanih izkaznic. Izposoja je bila zato bolj zamudna in manj pregledna. Sedaj smo uredili nove izkaznice z računalniškimi kodami in omogočili učiteljici elektronsko izposajo, tako da delo poteka lažje in hitreje; starši pa lahko že doma preverite ali je knjiga, ki si jo želi vaš otrok izposoditi, v knjižnici in ali je prosta. V spletni brskalnik vtipkate Cobiss+, v prvem delu brskalnika vnesete avtorja, naslov ali ključno besedo, v drugem delu pa vpišete akronim naše knjižnice OSDFHO in izberete oddelek Podružnica Reka-Pohorje.

Za učence je na voljo zaenkrat le del knjižničnega gradiva, ostalo gradivo je potrebno še katalogizirati v sistemu Cobbis. To bo potekalo še najmanj do konca tega šolskega leta.

Lidija Mazgan, knjižničarka

KROMPIRJEVE POČITNICE V NEW YORKU

Do Amerike smo potovali 12 ur. Tam smo preživeli devet dni. Prvi dan smo se z ladjico odpeljali do *Kipa svobode*. Ob vrnitvi smo si ogledali dva bazena, ki sta spomin na 11. september 2001, ko se je zgodil teroristični napad. Drugi dan smo najeli kolesa in kolesarili po *Centralnem parku*. Dan kasneje smo se povzpeli na najbolj znan nebotičnik *Empire State Building*. Četrty dan smo se sprehodili čez *Brooklyn bridge*. Zvečer smo si ogledali *Alladin Musical*. Peti dan smo obiskali najbolj znan trg *Times Square*. Z avtobusom smo se odpeljali k prijateljem v Boston, kjer smo doživeli pravo noč čarovnic po ameriško, *Haloween*.

To so bile zame nepozabne počitnice.

Mija Novak, 2. a

V VIETNAMU, DEŽELI MOTORNIH KOLES IN PISANE CIVILIZACIJE

Vietnam je obmorska država v Jugovzhodni Aziji, polna budističnih templjev ter značilne Vietnamske hrane. Glavno mesto je Hanoj, celotna država pa ima kar 95, 54 milijonov prebivalcev. Dežela ima veličastno starodavno kulturo, naravne lepote, spomine na nekdanje bogastvo in izjemno tradicijo.

Potovanje smo začeli z vožnjo do dunajskega letališča, od koder smo leteli 11 ur do letališča na kitajskem otoku Taipei. Od tam so sledile še 3 ure vožnje z letalom, ko smo končno prispeli na letališče v Vietnamu. Pozdravili so nas nasadi cvetja, množice ljudi na ulicah in ogromno motornih koles, ki smo jih srečevali na poti do našega hotela v centru mesta. Najprej smo doživeli velik kulturni šok zaradi spremembe okolja ter časovne razlike. Prvo popoldne v našem začasnem hotelu smo spoznali ostale iz naše turistične skupine ter odšli na skupno večerjo v eno izmed značilnih restavracij Hanoja, glavnega mesta.

Naslednje tri dni smo preživeli v Hanoju, kjer smo si ogledali nekatere znamenite stavbe ter veliko mogočnih templjev. S skupino smo videli še predstavo lutk na vodi ter se sprehodili skozi lokalni *Food tour*. Za Hanojem je sledila vožnja z ladjico, na kateri smo tudi prespali. Vmes smo se peljali tudi s Kanuji po magičnih deželah *Nije*, kot mnogi poimenujejo otočje, kjer bi naj snemali film *Peter Pan*. Pred nami je bilo polno mogočnih zelenih gora in modrega morja.

Ko smo zaključili z dvodnevno vožnjo z ladjico in ogledom podzemne jame, je sledila nočna vožnja z vlakom, ki nas je pripeljala do Hue. V tem mestu nas je čakala mogočna kraljeva palača, ki nam je pokazala malo drugačno življenje kralja z več kot 500 ženskami. Zvečer je sledila večerja in živa glasba pred našim hotelom, kjer smo skupaj s prijatelji plesali do polnoči.

Ko smo zapustili Hue, smo se odpravili do Hoi Ana, mesta z največ lampijoni na svetu. Tam smo si lahko ogledali mesto polno trgovin, stojnic ter šiviljskih delavnic, kjer oblačila naredijo kar čez noč. Poleg vseh teh trgovin ima mesto še mnogo drugih pisanih znamenitosti, pogosto povezanih z budizmom. Tam smo tudi preživeli krščansko novo leto, ob mnogih pevskih ter plesnih nastopih na glavnem trgu ob ogromni množici ljudi.

Mesto lampijonov smo zapustili in se z avtobusom ponovno odpravili do Ho Chi Minh cityja. To mesto je bolj podobno velikim evropskim prestolnicam, polno je izjemno prestižnih trgovin, najlepši je glavni trg z ogromnim lotosovim cvetom ter kipom državnega junaka

Ho Chi Minha. Nastanili smo se v najstarejšem hotelu v Vietnamu, ki je bil najbolj prestižen in precej ogromen. En dan smo preživeli ob ogledu muzejev, ki predstavljajo mnogo grozot, ki so se zgodile med vietnamsko vojno.

Za en večer smo se umaknili civilizaciji, se vozili s čolnom po otokih kokosa, čokolade in barvitnega cvetja. Eno noč smo preživeli pri družini na enem izmed otokov. Dan za tem smo se vrnili v hotel in zadnji dan potovanja hodili po trgovinah, stojnicah in še zadnjič okusili tradicionalno vietnamsko hrano. Za tem smo se vrnili z letalom in po 18 urah vožnje prispeli nazaj na dunajsko letališče.

To potovanje je pustilo nepozabne spomine, stkalo močne prijateljske vezi med vsemi v naši turistični organizaciji in trenutke ter izkušnje, ki si jih bomo za vedno zapomnili.

Ema Rauter, 9. b

PROJEKT RASTEM S KNJIGO

Ni potrebno posebej poudarjati, da je čas najstništva pester in razburkan. Takšno je tudi življenje Elvisa Škorca, glavnega junaka v istoimenski knjigi pisateljice Janje Vidmar.

Vsi sedmošolci so v ponedeljek, 14. 10. 2019, v okviru kulturnega dne prejeli prej omenjeno knjigo, ki jim jo je podarila *Javna agencija za knjigo* z ostalimi predstavniki nacionalnega projekta *Rastem s knjigo*.

Slika 1: Učenci 7. c in ½ 7. b razreda pred splošno knjižnico

V šoli smo projekt izvedli v okviru kulturnega dne, ki je bil razdeljen na tri dele.

V šolski knjižnici so se učenci spoznali z odlomki iz knjige in si ogledali kratek film, ki ga je pripravila *JAK* v sodelovanju z avtorico. Ga. Janja Vidmar je namreč napisala duhovit in učencem zelo všečen scenarij o tem, kako Elvis pri uri kemije v neuspelem poskusu razbije šipo, o tem, da nima kondicije in bo zato izumil kapsule za kondicijo ter da pozabi na sestro, ki ga čaka v šoli ... V delavnicah so pripravili promocijski plakat za sovrstnike.

V splošni knjižnici jih je ga. Zdenka Gajser seznanila s knjižnimi novitetami in jih motivirala za branje. Ura je bila zelo prijetna, učenci pa so že isti dan spraševali po knjigah, ki jim jih je predstavila.

Slika 2: Učenci v splošni knjižnici s knjižničarko go. Zdenko Gajser

Zaključna ura kulturnega dne je bila namenjena srečanju s pisateljico go. Janjo Vidmar, ki jim je na duhovit način predstavila razloge za pisanje te knjige, lastnosti glavnega junaka v povezavi z avtorico in z njimi naredila poskus s telefoni, ki ga naredi v knjigi Elvis pri uri kemije in tako vsaj pet minut blesti med vrstniki.

Slika 3: Poskus s telefoni (telefon zaviti v aluminijasto folijo ni dosegljiv)

*Lidija Mazgan, knjižničarka
Foto: Natalija Rob*

DOBRODELNI BAZAR IN TRADICIONALNI BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT

V letošnjem šolskem letu je bil praznični december za našo šolo še bolj poseben, saj smo poleg že tradicionalnega božično-novoletnega koncerta prvič priredili še dobrodelni bazar.

Priprave na bazar so se pričele že meseca oktobra, ko so razredniki s svojimi učenci že pridno razmišljali o idejah za izdelke in zbirali materiale. Ker smo EKO šola, smo želeli, da so tudi izdelki čim bolj eko – narejeni iz recikliranih in naravnih materialov, čim bolj uporabni in seveda estetski.

14. novembra so ideje za izdelke zaživele in dobile svojo resnično podobo, ko je na šoli potekal tehniški dan, posvečen izdelavi izdelkov za božično-novoletni bazar. Vzdušje na šoli je bilo veselo in ustvarjalno obarvano. Učenci so skupaj z učitelji izdelovali najrazličnejše stvari, ki so marsikomu (p)olepšale praznične dni. Vse od voščilnic, svečnikov in raznega okrasja do sladkih medenjakov, škatlic, košaric, nakita in celo igrač iz lesa.

Slika 1: Izdelovanje lesenih igrač v tehniški delavnici

Slika 2: Peka piškotov v gospodinjstvi učilnici

Slika 3: Obeski za božično drevesce iz recikliranih kavnih kapsul

Slika 4: Obeski za božično drevesce iz storžev

Istočasno so intenzivno potekale tudi priprave na božično-novoletni koncert, ki se je v letošnjem šolskem letu prvič odvijal v VŠD-ju. Vsi, glasbeniki in ostali učenci, so že nestrpno pričakovali naš decembrski dogodek.

Ta veseli dan se je odvijal 12. decembra od 16.30 naprej. Najprej je vrata odprl bazar. Ljudje so že pred 16.30 čakali v kolonah pred menjalnicami, kjer so evre zamenjali za *fliskote*, učitelji z učenci pa smo hiteli in urejali stojnice. Te so bile lepe, vabljive, s čudovitimi izdelki, veseli in ponosni obrazi učencev in učiteljev pa so vse skupaj zaokrožili v še lepši izgled. Vzdušje je bilo zares praznično, čarobno in živahno. V ozadju je igrala božična glasba, ki je napovedovala vrhunec večera s koncertom. Obiskovalci so se med bazarjem lahko okrepčali tudi s toplim čajem in slastnimi piškoti v čajnici, ki se je nahajala v enem od petih razredov. Bili smo zelo prijetno presenečeni nad obiskom bazarja, saj ga je obiskalo res veliko ljudi. Nekateri razredi so kmalu razprodali vse izdelke.

Slika 5: Utrinek z božično-novoletnega bazarja

Malo pred 18. uro smo obiskovalce pozvali, naj se vrnejo na tribune, saj se bo kmalu začel koncert. In tako so se ob 18. uri ugasnile luči, reflektor se je usmeril v praznično okrašen oder in zaigrala je glasba. Koncert so otvorili pevci otroškega pevskega zbora *Cicibani*, ki so, kljub temu da so do tedaj bili na šoli šele 4 mesece, odlično opravili svoj nastop. Predstavil se je tudi pevski zbor s podružnične šole Reka, ki je sicer številčno manjši, vendar prav tako dober. Tudi otroški in mladinski pevski zbor sta z ubranim petjem dokazala, da sta vajena nastopanja in da imata za seboj že mnogo vaj. Koncert so popestrili še učenci, ki svoj prosti čas preživijo v glasbeni in plesni šoli. Učenci 2. razreda so pričarali pravljичno vzdušje s plesnim nastopom. Prav tako sta se vsak s svojo pesmijo predstavila nemška krožka, kjer učenci zelo radi prepevajo in plešejo, in glasbeni krožek, ki je z igranjem na orffova glasbila, ob spremljavi na kitaro in petjem zimzelene božične pesmi, zaokrožil celotno praznično izkušnjo.

Slika 6: Nastop Cicibanov

Slika 7: Nastop otroškega pevskega zbora

Slika 8: Nastop glasbenega krožka

Po koncertu je za tiste, ki pred koncertom niso utegnili obiskati stojnic, vrata ponovno odprl bazar. Oba dogodka sta z roko v roki bila zelo uspešna. Tudi končni izkupiček bazarja je zelo pozitivno presenetil. Zares nas veseli, da sta bila bazar in božično-novoletni koncert tako številno obiskana, saj to pomeni, da starši, ostali obiskovalci ter občina živijo v stiku s šolo in z dogajanjem v njej.

Ingrid Zupančič, koordinatorica

BAZAR

Bazar je bil 12. 12. 2019 v športni dvorani v Hočah. Ko sem prišla do naše mize, je bila tam že učiteljica in nekaj mojih prijateljic. Začela se je prodaja. Mojo sliko sta kupila starša. Ko sva bili s prijateljico prosti, sem ji pokazala razgled na dvorano ob učilnicah. Po bazarju smo imeli pevski zbori nastope. Tudi jaz sem pela. Po nastopu smo prodali še ostale slike. S slikami smo zbrali 300 EUR za šolski sklad. V učilnico smo že dobili kinestetično mizo.

Urška Golenač, 3. c

RADIJSKA ODDAJA ZVEDAVČKI

Udeleženci literarno-novinarskega krožka so večkrat sodelovali pri ustvarjanju oddaje *Zvedavčki*, ki se predvaja na Radiu Maribor vsako soboto ob 9.30. S svojim razmišljanjem in literarnimi deli so popestrili vsebino otroške oddaje, ki raziskuje različna področja njihovega udejstvovanja. Učenci so se kljub tremi in vznemirjenju, da bodo slišani daleč naokrog, kot soustvarjalci zelo izkazali.

Danijela Pečanac, mentorica literarno-novinarskega krožka

ZBIRALNA AKCIJA ODPADNEGA PAPIRJA

Prispeli smo do konca šolskega leta in s tem tudi do zaključka naše zbiralne akcije odpadnega papirja.

V tem šolskem letu smo skupaj s podružnično šolo Reka-Pohorje zbrali 21.194 kg odpadnega papirja. Največ odpadnega papirja so zbrali učenci 4. b razreda z razredničarko Matejo Gabrijan Prešeren. Zmagovalni razred je prejel slastne pice. Podružnična šola Reka-Pohorje je zbrala 3.080 kg. Tudi oni se bodo posladkali s sladoledom.

Čestitke vsem, ki ste pridno zbirali odpadni papir in vabimo vas, da tudi v prihodnjem šolskem letu zberemo čim več le-tega in ohranimo marsikatero drevo v naravi.

Želimo vam lepe in zdrave počitnice!

Eko koordinatorji

RAZRED	KOLIČINA V T	RAZRED	KOLIČINA V T
1.A	0,635	6.A	0,837
1.B	0,120	6.B	0,726
2.A	0,477	6.C	0,778
2.B	0,487	6.D	0,269
2.C	0,395	7.A	0,080
3.A	0,970	7.B	0,906
3.B	1.107	7.C	1.190
4.A	0,115	8.A	0,914
4.B	1.637	8.B	0
5.A	0,806	8.C	1.138
5.B	0,663	9.A	0,537
5.C	1.086	9.B	0,844
REKA	3.080	9.C	1.397

ZBIRALNA AKCIJA

Učenci iz drugega razreda smo imeli akcijo zbiranja odpadnega papirja. Na šolsko dvorišče je pripeljal tovornjak za odvoz papirja. Otroci smo skoraj ves papir že naložili na tovornjak, ko je zapihal veter in Vidu odnesel nekaj papirja. Vsi otroci so Vidu pomagali pobrati ves papir, da ga je lahko odnesel na tovornjak. Otroci so se med zbiranjem zabavali in si na koncu zaslužili počitek.

Nikola Stamenković, 2. d

PAPIR

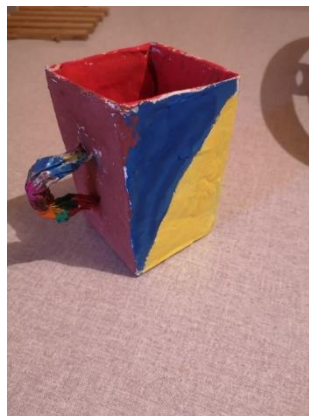
V šoli smo zbirali star papir. Otroci smo ga doma najprej zbrali, nato pa ga prinesli v šolo. Ko je bilo konec koronavirusa, je pripeljal tovornjak za papir pred šolo. V razredu smo se dogovorili, da bomo prinesen papir odnesli v zabojnik. Odšli smo na dvorišče in začeli nositi papir. Začel je pihati veter in Leonu odpihnil papir z vozička. K njemu so prišli sošolci in mu začeli pomagati. Pobrali so papir in ga zložili nazaj na voziček. Leon je voziček odpeljal do smetarskega vozila. Ko so naložili vanj ves papir, so odšli nazaj v šolo.

Zak Kacijan, 2. d

STAR PAPIR

Otroci so doma zbrali odpadni papir. Prinesli so ga v šolo. Smetarski avto se je pripeljal pred šolo. Otroci so začeli nositi papir do avta. Naenkrat je zapihal močan veter. Alešu je odpihnil ves papir z vozička. Sošolci so mu pomagali pobrati odpihnen papir. Aleš je bil vesel pomoči. Smetarski avto je odpeljal papir v tovarno, kjer ga predelajo.

Nik Jurič, 2. d

OBLETNICA VALETE GENERACIJE 2002–2010

V soboto, 20. 6. 2020, smo imeli krasno druženje z mojimi bivšimi učenci A in B razreda. Učencem A oddelka sem bila razredničarka štiri leta, v katerih smo marsikaj doživeli. Bili so vzponi in padci, pa tudi solze sreče in razočaranj.

Ob vabilu na 10. obletnico sem bila ganjena, saj je minilo že toliko let in razveselilo me je, da so se me moji nekdanji učenci spomnili. Ta generacija mi je resnično nekako prirastla k srcu. Ko sem jih ponovno srečala in videla moje *A-jeke* in *B-ejke*, kako so odrasli in odgovorni, mi je bilo v zadoščenju, da smo jih s kolegi učitelji in njihovimi starši vzgojili v odgovorne srčne osebe.

Rada jih imam, ponosna sem na vsakega in še vedno so moji, moji ...

Učiteljica Joca Lipuš

LETO 2010

Ob 10. obletnici valete generacije 2002–2010 smo se zbrali sošolci in sošolke ter bivša razredničarka gospa Joca Lipuš. Ob ponovnem srečanju so nas preplavila čustva in začudenje ali je res že minilo 10 let odkar smo zapustili osnovnošolske klopi. Ugotovili smo, da je tam čas tekel drugače in da so se učitelji zelo dobro potrudili, da nas pripravijo na življenje po osnovni šoli. Ob dobri pogostitvi smo se družili dolgo v noč in si obljubili, da se na naslednji okrogli obletnici ponovno srečamo.

Timi Pregl, nekdanji učenec

LETO 2020

Tekmovanja

NAJBOLJŠI DOSEŽKI UČENCEV OŠ DUŠANA FLISA HOČE V ŠOLSLEM LETU 2019/20

"Uspeh je rezultat trdega dela in vztrajanja. Uspešne vodi volja, da za vsakim uspehom nizajo nove uspehe. Z njimi bogatimo znanost in prav zato so nam v družbi tako pomembni."

(neznani avtor)

Na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče smo ponosni, da se lahko tudi letos ponašamo z uspešnimi učenci, ki presegajo naša pričakovanja. Letošnji seznam najuspešnejših učencev je kljub delu od doma zaradi koronavirusa bogat. Zavedati se moramo, da se mnoga tekmovanja zato sploh niso izvedla.

Predstavljamo vam najvidnejše uspehe – srebrna ali zlata priznanja, ki so jih učenci dosegali na regijski/področni in državni ravni. Zaradi izjemnih uspehov pa izpostavljam še učence ali skupine učencev, ki vidno izstopajo na določenem področju.

Tekmovalcem in mentorjem iskreno čestitamo za dosežene rezultate.

Iskrena hvala tudi staršem in vsem, ki jim pri tem pomagata in jih spodbujata.

SLOVENŠČINA (mentorica: Danijela Metličar Vukmanič)

Na področnem tekmovanju za Cankarjevo priznanje je **srebrno priznanje** prejela:

- Elena Pešak, 8. c.

Na državnem tekmovanju pa sta **zlato priznanje** prejeli:

- Ema Rauter, 9. b,
- Nuša Ornik, 9. b.

ANGLEŠČINA – 9. razred (mentorica: Mateja Štiglic)

Na regijskem tekmovanju iz angleškega jezika sta **srebrno priznanje** prejela:

- Nika Bedenik, 9. a,
- Andraž Jurančič, 9. b.

ANGLEŠČINA – 7. razred (mentorica: Aleksandra Kambič)

Na državnem tekmovanju iz angleščine so **srebrno priznanje** prejele:

- Anya Tominc Voh, 7. a,
- Lana Košar, 7. b,
- Nina Krajnc, 7. b.

TEKMOVANJE IZ LOGIKE (mentorica: Lidija Žugič Vranešević)

Na državnem tekmovanju sta **srebrno priznanje** prejela:

- Zoja Glavan Čander, 7. a,
- Anže Kodrič, 7. c.

TEKMOVANJE IZ RAZVEDRILNE MATEMATIKE

Na državnem tekmovanju sta **srebrno priznanje** osvojili:

- Lilit Glavan Čander, 6. a (mentorica: Vlasta Bobovnik),
- Zoja Glavan Čander, 7. a (mentorica: Lidija Žugič Vranešević).

BIOLOGIJA – 9. razred (mentorica Darinka Vičič)

Na državnem tekmovanju je **srebrno Proteusovo priznanje** osvojila Nuša Ornik, 9. b.

NATEČAJ STRIP (mentorica: Mojca Prijatelj)

Muzej novejšje zgodovine Ljubljana je na nagradnem natečaju za strip "Življenje v času koronavirusa" Kaji Drevenšek iz 8. b podelil posebno nagrado v kategoriji od 6. do 15. leta.

GEOGRAFIJA (mentorica: Darja Javornik)

Na območnem tekmovanju sta **srebrno priznanje** osvojili:

- Elena Pešak, 8. c,
- Ema Lubanjšek, 8. c.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI (mentorica: Darinka Vičič)

Na državnem tekmovanju je **srebrno priznanje** prejela Elena Pešak iz 8. c.

LIKOVNI NATEČAJ (mentorica: Mojca Prijatelj)

Nagrado za posebno skupinsko priznanje na likovnem natečaju JSKD na temo *Razgledi doma* prejmejo:

- Lina Podpečan, Maja Šibila, 6. a,
- Eli Košec, Taj Stergar, 6. b,
- Lara Dogša, Marija Gomaz, 6. c,
- Ela Vohar, Gal Bavdaž, Nuša Pančur, Vita Demšič, Laura Dubravica, Neža Gomaz, 6. d.

PEVSKI ZBOR (mentorica: Maja Paulič)

Nagrado prejmejo tudi učenke, ki so devet let obiskovale pevski zbor:

- Nika Bedenik, 9. a,
- Zoja Mlakar, 9. a,
- Tara Rečnik, 9. b,
- Amanda Brglez, 9. b,
- Maja Frangež, 9. c.

SAMOSTOJNE GLASBENE TOČKE

Priznanje za večletno sodelovanje s samostojnimi glasbenimi točkami na šolskih in krajevnih prireditvah so prejeli:

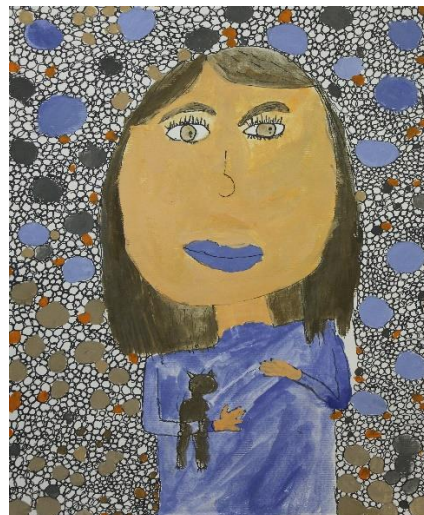
- Luka Gselman Toplak, 9. a,
- Matej Lobnik, 9. b,
- Blaž Jug, 9. c.

Pripravili:

Danijela M. Vukmanič,
Mateja Štiglic

Sofija Afonina, 8. c

Taja Franc, 6. b

Pouk malo drugače

NADSTANDARDNA INTERDISCIPLINARNA ESKURZIJA – DUNAJ

V soboto, 19. 10. 2019, smo se učenci devetega razreda, ki obiskujemo obvezni izbirni predmet pri nemščini, odpravili na nadstandardno interdisciplinarno ekskurzijo v glavno mesto Avstrije, na Dunaj. Pridružilo se nam je tudi nekaj učencev iz turistične vzgoje ter učenci izbirnega predmeta iz OŠ Slivnica. Že zelo zgodaj zjutraj smo se z avtobusom odpravili na pot, katero pa so s svojimi predstavitvami popestrili prav učenci naše šole, ki obiskujejo turistično vzgojo. Bili so naši mini vodniki skozi glavne značilnosti Avstrije, naše sosednje države, in znamenitosti, ki nas čakajo na Dunaju, da si jih pobliže ogledamo, na vožnji do naše glavnega cilja. Približno po treh urah vožnje smo prispeli na težko pričakovan cilj. Najprej smo se odpravili na zgodovinsko filmsko avanturo v 5D kino *Time travel*. Po približno eni uri potovanja skozi čas je sledil tisti del, ki smo se ga vsi najbolj veselili, krajši prosti čas. V manjših skupinah smo se tako lahko samostojno sprehodili po ulicah mesta, se okrepčali (*McDonalds, Burger king ...*) in si tudi kaj kupili (*H&M, Zara, Peek & Cloppenburg ...*). Približno uro in pol za tem smo se skupaj odpravili še v naravoslovni muzej (*Naturhistorisches Museum*). Na poti do muzeja smo se sprehodili mimo mestne opere, znamenitega *Sacher* hotela s slaščičarno, kjer strežejo slastno sacherjevo tortico, videli smo mogočno katedralo *Stephansdom*, pot nas je vodila tudi skozi park *Burggarten*, kjer smo videli kip čudežnega glasbenega virtuozu Mozarta, pa *Hofburg* in del stavbe, kjer se nahaja zakladnica kronskih draguljev. Videli smo tudi kočije s konji in kočijaži, ki turiste vozijo na ogled mesta in mestnih znamenitosti. Naravoslovni muzej pa je bil tudi prav posebno doživetje. Presenetile so nas mogočne sobane, v katerih se nahajajo različne zbirke. Ogledali smo si različne kamnine in minerale, meteorite, prazgodovino, okostja dinosavrov, pa tudi razstavo živali, ki mi je bila najbolj všeč.

S tem smo zaključili ogled mesta in se tako polni vtisov in lepih spominov pozno popoldne vrnili pred šolo. Vsaka takšna ekskurzija je prav posebno doživetje in ta na Dunaj je bila sploh super!

Melanie Jurko, 9.a

EKSKURZIJA NA DUNAJ

19. 10. 2019 smo se učenci devetih razredov nemščine udeležili interdisciplinarne ekskurzije v avstrijsko glavno mesto Dunaj. Ob sedmih zjutraj smo se z učenci OŠ Franca Lešnika Vuka iz Slivnice zbrali pred našo šolo v Hočah. Nato smo se z avtobusom odpravili proti Dunaju. Na poti smo se ustavili na počivališču, kjer smo lahko pomalicali in si na kratko pretegnili noge. Po kratkem postanku smo nadaljevali pot. Približno okoli devete ure zjutraj smo vsi polni pričakovanj prispeli na Dunaj.

Najprej smo odšli v 5D kino, kjer smo si ogledali filmček o zgodovini Dunaja, kasneje pa nas je vodič popeljal še po celotnem muzeju in nam predstavil zgodovino tega mesta. Obiskali smo bunker iz 2. svetovne vojne, kjer smo doživeli bombni napad. Na koncu smo si ogledali še film, kjer smo se v virtualni kočiji popeljali po Dunaju mino glavnih znamenitosti mesta.

Po ogledu muzeja o zgodovini Dunaja smo imeli nekaj prostega časa. Imeli smo čas za kosilo, nakupovanje in druženje s prijatelji v eni izmed evropskih prestolnic, kar je imelo za nas še prav poseben čar. Lahko pa smo tudi uporabili in preizkusili znanje nemščine, ki smo se je naučili pri pouku v vseh teh letih, odkar se jo v šoli pridno učimo. Po koncu prostega časa smo se vsi zbrali in peš napotili skozi mesto in si tako v mimohodu ogledali še nekatere mestne znamenitosti. Pot nas je vodila mimo opere, po glavni nakupovalni ulici mimo glavne mestne katedrale *Stephansdom*, v del mesta, kjer so drage trgovine različnih modnih kreatorjev ter stavbe z zakladnico draguljev, skozi park, v katerem se nahaja kip Mozarta, vse do *Naravoslovnega muzeja*. Sledil je ogled bogatih zbirk, ki se nahajajo v različnih sobanah tega ogromnega muzeja. Imeli smo kar nekaj časa za ogled. V muzeju si lahko videl vse vrste kamnin, vrste živali, ki živijo danes in tiste iz preteklosti, zgodovino človeka ...

Po ogledu muzeja smo utrujeni in polni vtisov odšli proti avtobusu in se odpeljali proti domu. Ekskurzija mi je bila zelo všeč, saj sem bila prvič na Dunaju ter doživela utrip velikega mesta. Zelo všeč mi je bilo, da smo imeli kar nekaj prostega časa, še posebej pa mi je bil všeč obisk 5D kina ter ogled naravoslovnega muzeja. Prav presenečena sem

bila, koliko zanimivih zbirk je bilo za videti in izvedela sem tudi veliko novega, tako o zadevah iz preteklosti kot tudi sedanjosti.

Zala Meglič, 9.b

NADSTANDARDNA INTERDISIPLINARNA EKSURZIJA – BOŽIČNI GRADEC (GRAZ)

28. 11. 2019 smo se učenci 7. razredov udeležili nadstandardne ekskurzije v sosednjo Avstrijo. Odšli smo v Gradec, da bi doživeli predbožični utrip in videli glavne znamenitosti mesta. Ogljedali smo si:

GRAJSKI HRIB SCHLOSSBERG

Na *Grajski hrib Schlossberg* smo se vzpeli z zobato železnico. Pogled z vrha hriba je bil prelep. Navzdol smo se spustili z dvigalom, skozi katerega smo videli, kako so izklesali rov zanj. Med vojno je namreč rov pod *Schlossbergom* služil kot skrivališče. Čisto nova pridobitev je tudi tobogan, po katerem se lahko z vrha mestnega griča *Schlossberg* spustiš skoraj v center mesta.

BOŽIČNI SEJEM NA VRHU SCHLOSSBERGA

Na vrh mestnega griča *Schlossberg* v predbožičnem času postavijo stojnice pod pokritimi arkadami, ki se nahajajo na zgornji postaji zobate železnice *Schlossbergbahn*. Postavljenih je bilo veliko stojnic, kjer so prodajali različne izdelke domače obrti, tople napitke in okusne prigrizke.

STARO MESTNO JEDRO GRADEC-HAUPTPLATZ

Ogledali smo si tudi staro mestno jedro v Gradcu. Na razpolago smo imeli nekaj časa, da smo si ogledali glavni trg, kjer se je nahajal tudi glavni del božičnega sejma. Na sprehodu mimo stojnic smo si lahko kaj kupili. Na trgu je bila postavljena tudi velika smreka in privlačne stojnice, kjer so prodajali veliko različnih stvari. Na stojnicah smo našli tudi kape z živalskimi motivi, na katerih so se ušesa lahko premikala. Te kape so si nekateri učenci tudi kupili. Posladkali smo se z vročimi, dišečimi vafliji ali velikimi okusnimi prestami. Vafliji so bili s prelivi različnih okusov, kot so npr. čokolada (temna, mlečna,

bela), raznimi posipi (sladkor v prahu, cimet), navadni ... Midve sva poskusili vaflje prelite z belo čokolado, ki so bili zelooooo dobri. Tudi velike preste smo lahko izbrali v različnih okusih npr. navadne, s semeni, s soljo, prelite s čokolado ... Izbrali sva navadne s semeni.

TRGOVINA MANNER

Odšli smo tudi na ogled zelo znane trgovine *Manner*, v kateri so prodajali raznorazne njihove izdelke. Od najbolj znanih napolitank in vse do torb, žogic za golf in različnih igračk.

IGRA ZVONOV – GLOCKENSPIEL

Ob 18.00 smo se odpravili k hiši sredi mesta, kjer se je na pročelju hiše odvijala igra zvonov. Iz zgornjih oken sta se pojavili dve figuri, moški in ženska, ki uprizarjata igro. Spremljala ju je glasba zvonov.

MESTO

Sprehodili smo se tudi po središču mesta, ki je bilo bogato okrašeno z lučkami in smrečicami.

VOŽNJA Z BOŽIČNIM VLAKOM

Zelo zabavna je bila tudi vožnja z božičnim vlakom. Ogledali smo si glavne dele božičnega Gradca. Do nekaterih delov mesta smo se nato sprehodili še peš.

LEDENE JASLICE

Želeli smo si ogledati tudi ledene jaslice, a žal takrat, ko smo mi bili tam, še niso bile postavljene. Smo se pa tokrat na mesto, kjer stojijo ledene figure, postavil kar mi.

Po koncu ekskurzije smo se vsi utrujeni odpravili na avtobus, s katerim smo se nato odpravili proti naši šoli, kjer so nas že čakali starši. Za vse nas je bila to zelo dobra izkušnja, saj smo lahko tako uporabili vso znanje nemščine, ki smo ga pridobili pri pouku. Pozdravljali smo v nemščini, spraševali koliko kaj stane, naročali hrano ... Bilo je super!

Ina Roškarič Duh, Nina Kranjc, 7. b

LIKOVNE DELAVNICE

V četrtek, 14. 11. 2019, smo šli v galerijo *SHADES OF ARTS*, kjer dela slikarka Renata Donko (Tanajina mama). Vsak otrok je naslikal sliko na drugačen način. Sama sem naslikala sliko tako, da mi je gospa Renata s svinčnikom narisala baletko, potem pa sem z roza svetlo vijolično barvo pobarvala ozadje. Nato sem baletko pobarvala s črno barvo. Medtem ko se je barva sušila, smo pojedli malico. Po malici je vsak na trikotno platno naslikal drugo sliko, ki jo je po razstavi, ki je bila 9. 12., odnesel domov. Ker pa moja slika ni bila dokončana, jo je dokončala gospa Renata. Na koncu smo vsi šli z avtobusom nazaj v šolo.

Zoja Soršak, 3. c

RAZSTAVA

9. 12. 2019 je bila popoldan razstava naših slik, ki smo jih ustvarili 14. 11. 2019. Na razstavo smo povabili starše in sorodnike. Skupaj smo si ogledali razstavljene slike, se posladkali in spili kozarček soka. Slikarka Renata Donko je naslikala tudi gospoda ravnatelja. Proti koncu dogodka so nam podarili diplome za čudovite izdelke. Malo smo se še sprehodili po galeriji. Nato smo vsi srečno in z dobro voljo odšli domov.

Erin Rojko, 3. c

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

V sredo, 19. 2. 2020, smo se s šolo odpravili na zimski športni dan.

Z avtobusom smo se odpeljali v Ruše, kjer smo si lahko izbrali pri kateri dejavnosti bomo sodelovali. Izbrala sem drsanje, na voljo pa smo imeli tudi bowling, plavanje, smučanje ...

Drsali smo, se igrali in se zabavali. Medtem drsanjem smo si lahko vzeli štručko in topel čaj, da nismo zmrznili. Bila sem žalostna, ko se je dan končal, ampak morali smo iti nazaj v šolo.

Tam smo si privoščili toplo kosilo.

Ana Šalamon, 6.a

Tia Rovčanin, 6. b

Eli Košec, 6. b

KULTURNI DAN

V četrtek, 6. 2. 2020, smo se odpravili na kulturni dan v kino *Maribox*. Najprej smo si ogledali proslavo, ki so nam jo pripravila dekleta iz 6. b razreda (Gala, Tia, Pia, Ana Maria, Nina, Taja ...).

Pokazala so nam, da je zelo pomembno, da spoštujemo državo in njeno dediščino, praznujemo njene praznike in se držimo njenih značilnih običajev ter da je prijateljstvo pomembnejše od moderne tehnologije.

Zraven pa smo se poučili tudi o največjem slovenskem pesniku Francetu Prešernu, ki je napisal slovensko himno.

Po proslavi smo si ogledali film *Raziskovalka Dora*. Tudi film je bil zelo poučen. Nato smo se veseli odpravili domov.

Ana Šalamon, 6.a

Vita Demšič, 6. d

KULTURNI DAN NA NAŠI ŠOLI

6. 2. 2020 smo se šestošolci, sedmošolci, osmošolci in devetošolci ob 8.20 zbrali v matičnih učilnicah. Ogledali smo si predstavitev o bontonu in o filmu, ki si ga bomo ogledali. Dežurni učenci smo odšli po malico. Ko je bila ura 8.55 smo se zbrali pred VŠD in odšli v kino.

Prispeli smo v *Maribox* in odšli v dvorano 1, kjer je potekala proslava – pevski zbor je pel, Simon pa igral na klarinet.

Po proslavi smo dobili kokice in si ogledali film *Raziskovalka Dora*. Tai, Simon in jaz smo se ozrli nazaj in videli, kako naš učitelj uživa na VIP sedežih.

Ob koncu filma smo se odpravili nazaj v šolo, cel avtobus se je pogovarjal o njem. Nato smo se odpravili na kosilo in vsi smo zadovoljno odšli domov.

Žiga Nipič, 7. b

KAKO SMO SE SEDMOŠOLCI SPOMNILI FRANCETA PREŠERNA

Sedmošolci smo se 6. februarja 2020 odpravili v kino *Maribox*. Zbrali smo se v šoli ob 8:20. Sledila je predstavitev o bontonu v kinu. Nato smo malicali.

V kino smo se odpravili ob 9:00 in prispeli ob 9:30. Kasneje smo odšli v dvorano in imeli proslavo ob kulturnem dnevu. Med drugim je pevski zbor zapel *Zdravljico* in nekaj slovenskih ljudskih pesmi. Po proslavi smo dobili kokice in si ogledali film *Raziskovalka Dora* ter se po koncu odpravili proti šoli, kamor smo prispeli ob 12:20.

Tako se je kulturni dan tudi končal, sedmošolci pa smo se spomnili na Prešerna, njegove pesmi in slovenski narod.

Nik Javornik, 7. b

Gaja Babič, 3.b

Eva Petek, 3.b

EKODAN

V soboto, 4. 4. 2020, smo imeli ekodan, ki pa je zaradi koronavirusa potekal nekoliko drugače, kot smo ga bili vajeni doslej. Namesto čiščenja šolske okolice smo tokrat čistili okolico svojega doma, pospravljali sobe in pomagali domačim pri raznih opravilih. Sama sem se odločila, da bom s starši iz odpadnega lesa naredila visoke grede.

Zjutraj sem na hitro pozajtrkovala, nato pa z očetom odšla v delavnico po orodje. Mama je medtem pripravila material, da smo lahko pričeli z delom. Najprej smo izdelali ogrodje in ga obdelali z lesom. Okvir smo zatem prestavili na zeleno mesto na vrtu in ga z notranje strani obdali s folijo. Na dno smo položili ovčjo volno, nanjo dali plast vej, listja in slame ter za zaključek dodali še vrtno zemljo in kompost. Zdaj je sledil moj najljubši del, in sicer sajenje. Iz lončkov smo previdno vzeli sadike jagod in solate ter jih posadili. Na koncu smo še vse zalili in pokrili z vrtno kopreno. Ko smo končali z delom, se je že zvečerilo. Čeprav izmučeni, smo zvečer skozi okno s ponosom opazovali naše delo. To je bil res malo drugačen ekodan, a zame prav poseben.

Tara Vrečko, 3. c

Jani J.

VARSTVO RASTLIN

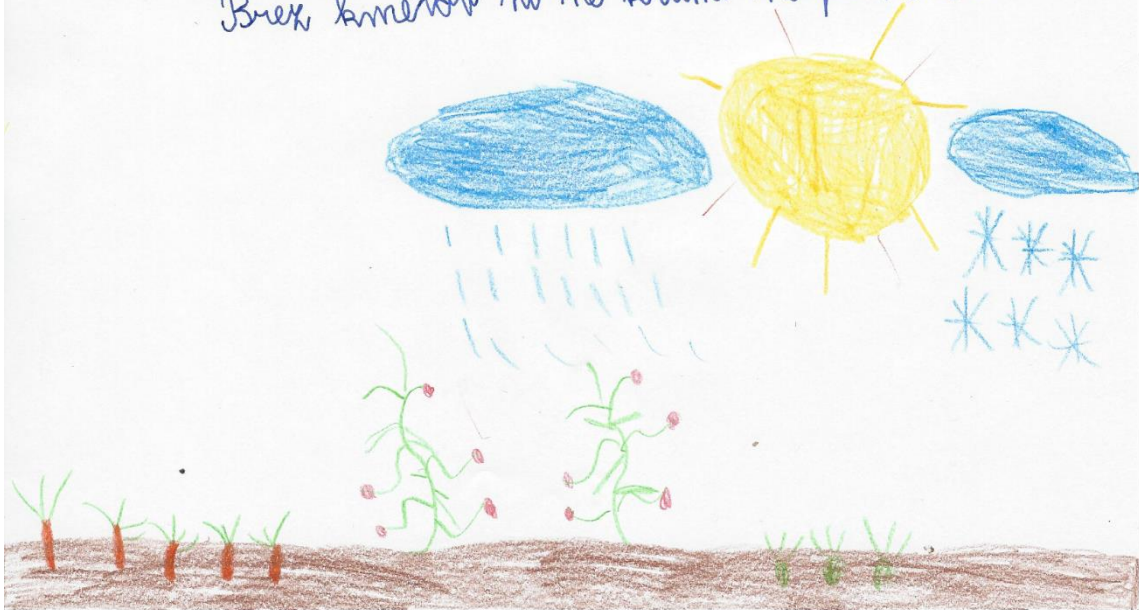
Letos so združenim narodi razglasili za
Mednarodno leto združenja rastlin.

Za življenje so rastline pomembne, ker
nam daje hrano in kisik.

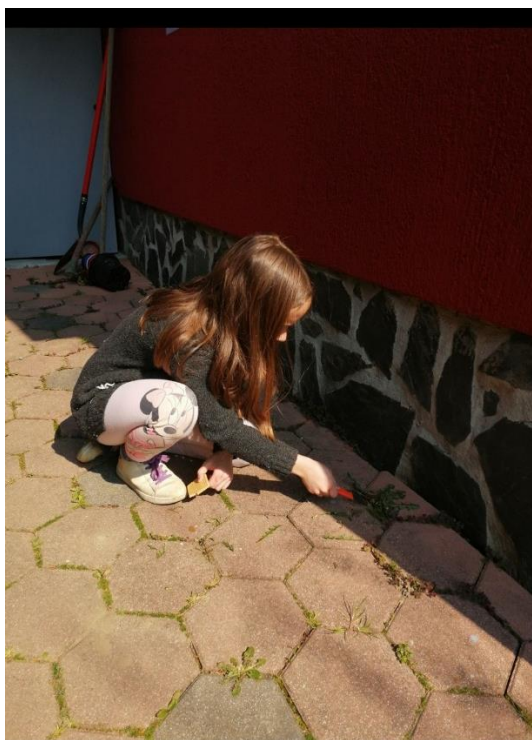
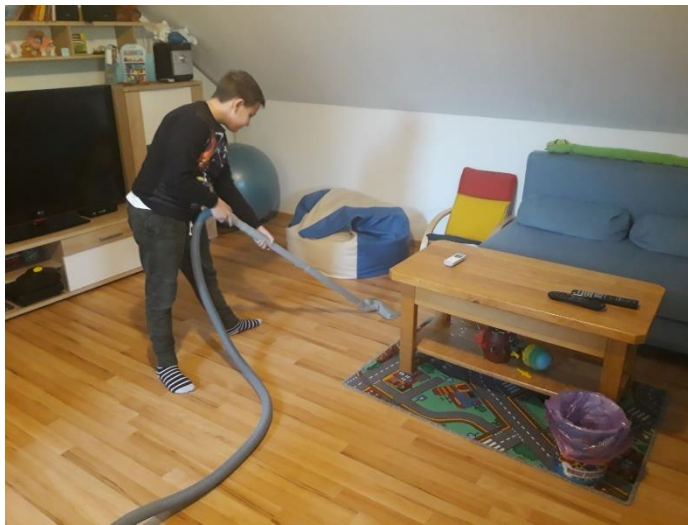
Rastline so vsako leto bolj ogrožene zaradi
škodljivcev, plesni, insektov in vremenskih
sprememb, zato jih morajo kmetje tudi
škropiti s kemikalijami škropili.

Škropila morajo biti naravna, saj mi to
hrano napokon uživamo.

Brez kmetov ni ne kulinare ne pisnikov.

ČISTIMO IN UREJAMO

Učenci 3. c

Razmišljanja učencev

IZ GORIČKEGA V PIRAN

Življenje je sestavljeno iz trenutkov. In tudi mi smo le eden izmed njih. Le en trenutek. Obstajamo samo zdaj in tukaj. V tem času. In vse to nas je pripeljal k temu, kjer smo zdaj. Takšni kot smo. Otroci. Starši. Dedki in babice. Slovenci. Tukaj, v naši domovini, kjer pogled lahko seže vse z Goričkega v Piran in ji lahko s ponosom rečemo Slovenija.

Danes je eno tistih juter, ko zunaj rahlo pihlja, vse okoli mene je tišina, zgodaj je še. Medtem ko hodim, me po nogah boža mehka trava. Včasih razmišljam o svetu, kakršen je danes, o svetu, v katerem živim. Vse to me spet pripelje do teh trenutkov, ki so nam vsem podarjeni ob začetku naše poti. En sam trenutek, ki mine in postane spomin. Samo od nas je odvisno, kakšen bo in kakšen smisel bo imel za ta svet, za nas in za vse, ki pridejo za nami. Nekateri iz njega naredijo nekaj izjemnega, nekaj, zaradi česar se ga vsi spominjajo še lep čas. Drugi ga preživijo z družino, prijatelji in ljubljenimi, s tem se zasidrajo v njihova srca še dolgo po tem, ko njihov trenutek mine. Tretji so zgubljeni, a se potem najdejo, nekateri se nikoli ne. A nič ni zapravljeno. Vsak trenutek je edinstven in čaroben na poseben način. Eni svoje trenutke podarijo. Žrtvujejo. Za druge. Da bodo njihovi otroci, vnuki in vsi, ki bodo enkrat hodili po tej zemlji, imeli lepši in boljši trenutek. Da bodo ustvarjali nepozabne spomine.

Nebo se zjutraj obarva rožnato. Lepo je. Nekega dne daleč nazaj je bilo nebo enako. Nek možakar ga je opazoval. V tistih težkih in odločilnih časih, ko so se borili zato, da je naša domovina takšna, kot je. Ker brez vseh ljudi, ki so zanjo podarili svoj trenutek, ne bi bila takšna, kot je danes, da smo mi lahko v njej samostojni, na nek način svobodni. Vsak mož, ki je ponosno stopil na sovražnikovo ozemlje, vsaka žena, ki je čakala, da se vrnejo domov, in vsak otrok, ki je sanjal, da bo tak, kot je bil njegov očka, nas je izoblikoval takšne, kot smo. Narod. Celoto. Nekateri so doprinesli k zmagi, drugi so nas naučili ljubezni in tretji so nas naučili sanjati velike sanje. Možakar je opazoval nebo v časih, ki so se močno razlikovali od današnjih. Globoko v sebi je vedel, da ga vidi zadnjič. A se mu je zdelo vredno. Zdelo se mu je vredno, da podari svoj trenutek zato, da bodo lahko nekega dne tudi drugi tukaj opazovali to nebo, na milijone drugih. Prva žrtev osamosvojitvene vojne je bil Jože Simčik, njegov trenutek se je končal 23. maja pri protestu v Mariboru, kjer ga je povozil tank. Morda se je takrat začelo zares, morda pa se je za res začelo že davno prej, ko so prvi začeli sanjati o tem, da bomo nekega dne samostojni, svobodni. So vedeli, da nas bo to toliko stalo? Žrtev, trenutkov, spominov. So vedeli, da bo kljub vsemu vredno? Hčerka Jožeta Simčika je povedala, da je imela v življenju velike načrte, vendar je ob tem dogodku vse postalo nepomembno. Tudi družine so plačale svoj davek. Žalujoče pogosto boli veliko bolj kot tiste, za katerimi žalujemo. Srčne rane se ne kosajo z ničemer drugim. Dogodki in spomini, ki bolijo bolj kot kakršnakoli praska. Vendar so kljub vsemu možje odhajali s puško na rami, se ponosno borili za domovino in na koncu postali spomin. Junaki. Tisti, ki se bodo zapisali v zgodovino. Danes nebo opazujem še za vse njih.

In vse to nas je pripeljalo do trenutka, ko smo postali samostojni, po desetih dneh vojne in 76 žrtvah. 76 trenutkih. Zdaj spominih. Postali smo neodvisni. Dvignili so slovensko zastavo, tisoče ljudi je zaploskalo ob državni himni, zdaj samostojne Republike Slovenije. V nebo so poslali rakete. "Nocoj so dovoljene sanje, jutri je nov dan," besede takratnega predsednika države so odmevale med množico. V tistem trenutku so se res dogajale sanje. Za en droben dogodek so bili vsi enaki, enotni, povezani, združeni v nekaj edinstvenega.

Narod, celoto. Ja to je bil zagotovo večer, ki so ga preživali v sanjah. Jutri je sledil nov dan. Začetek nečesa novega, edinstvenega, nepredvidljivega. Je naš narod to, kar so si oni želeli?

Kaj bi rekli na to, kar smo postali? Smo dosegli njihove sanje? Postali to, za kar so se oni borili? Smo svobodni? Enotni? Zagotovo smo postali marsikaj, marsikdo. Po mnogih stvareh smo tudi izpolnili njihove cilje, a verjetno ne vseh. Še so stvari, ki ostajajo odprte in stvari, ki jih lahko izboljšamo, da dosežemo to, za kar so se oni borili. O čemer so sanjali. Morda bi veliko doprineslo tudi to, da bi se jih spominjali. Ljudi, ki so podarili svoje trenutke, da mi danes živimo njihove sanje. Da smo samostojni narod. Da imamo lahko svojo domovino. Državo, ki nam ponuja zasnežene gore pozimi in modro morje poleti. Mnoge domače in tradicionalne jedi. Razglede, ki jemljejo sapo. Mesta, ki navdihujejo. Ponuja nam dom, kjer nas obkrožajo ljubljene ljudi, to je najverjetneje največ, kar nam lahko ponudi. Je bilo zato vredno? Vredno vseh dni, vseh ljudi? Mislim, da. Borili so se zato, da imamo mi danes tukaj dom, ljubezen, domovino. Da se lahko danes sprehajamo tukaj, pod vijoličnim nebom.

In to nekako je naša domovina, pogled, ki seže vse od Goriškega v Piran, kot slišimo v pesmi slovenskega glasbenika Vlada Kreslina. Na začetku poje predvsem o turobnem pogledu na današnji svet, kjer so ljudje žalostni in se ukvarjajo predvsem z delom. Svet brez smeha, poleg tega pa je še vreme bolj slabo. Ko se zjutraj že povsem očitno zdi, da bilo bolje če tega dneva ne bi bilo. Potem pa preide na dobrodušen del pesmi, dan se razjasni, ko se pojavijo pravi ljudje. Dan se olepša, še sami pa se počutimo lepše, kot da bi lahko leteli. In morda je to tudi ena skrivnosti, kako karseda čarobno preživimo svoj trenutek s pravimi ljudmi. Ljudje, zaradi katerih se nam bo razjasnilo nebo. Ljudje, zaradi katerih bomo imeli občutek, da lahko letimo. Ljudje, zaradi katerih odpremo oči, med drugim tudi za razširjen pogled na svet okoli nas. Da lahko vidimo lepoto sveta pred nami, vse iz Goriškega v Piran. Za en čudovit trenutek.

Vsak gleda na svet drugače, s svojimi očali. Tukaj in zdaj, pod tem nebom, v tem času, s temi ljudmi me vse to pripelje do zaključka, do spoznanja, da se vsi ti ljudje niso borili za ozemlje od meje do meje. Borili so se za ljudi, ki bodo tukaj živeli. Ljudje so tisti, ki štejejo. Trenutki in spomini so nas oblikovali, naredili naš svet takšen, kot je. Ljudje, ki so se borili zato, da so dosegli sanje, ki so praznovali dogodek, ko smo postali samostojni. Ljudje, ki tukaj živimo danes. In vsi, ki nas obkrožajo. Ker tako kot lahko razberemo iz pesmi Vlada Kreslina, nam ravno pravi ljudje obarvajo življenje. Nam razjasnijo nebo. In zato so se borili. Borili so se za domovino. In kaj je domovina? Domovina so ljudje.

Ema Rauter, 9. b

SKUPAJ TKEMO NAŠO PRIHODNOST, SKUPAJ TKEMO PRIHODNOST SLOVENIJE

*Ko pa prideš ti, se nebo mi razjasni,
čez gore, ravan, seže mi pogled,
z Goričkega v Piran!*

Okoli nas se razprostirajo kilometri in kilometri slovenske zemlje, pa tudi stoletja in stoletja naše zgodovine. Obdajajo nas griči Goričkega, Alpske gore, mnoga hribovja Predalpskega sveta, apnenec Dinarskega krasa in nenazadnje tudi morje Pirana. Obdaja nas preteklost, živimo v sedanjosti in z njo skupaj tkemo prihodnost. Skupaj oblikujemo nove umetnine, pišemo nove pesmi in odkrivamo nove poti izražanja v slovenščini, nove načine razširjanja naše domovine, vendar ne ozemeljsko. Slovenija je za dva milijona ljudi domovina, predstavlja jim dom, življenje, predstavlja jim vse. Ampak kaj pravzaprav sploh je domovina?

Po Slovarju slovenskega knjižnega jezika je "Domovina dežela, v kateri se je kdo rodil, v kateri prebiva". Torej, Slovenci se trudimo, če ne drugega, vsaj razširiti obzorja nas samih, prebivalcev naše čudovite domovine, ampak kaj to sploh pomeni? Ali še boljše, kaj nam to sploh pomeni? Videla sem mnoge ljudi, ki jim domovina ne pomeni popolnoma nič, važno jim je le, da imajo kje živeti, da imajo pravice, denar in streho nad glavo. Popolnoma vseeno jim je bilo, v kateri državi živijo, za katero državo delajo ... To pomeni, da je za njih domovina dežela, v kateri so se rodili oz. kjer prebivajo. Sama menim drugače. Domovina je zame država, na katero si čustveno navezan ter si v njej bil rojen oz. tam živiš/si živel. Zame je čustvena navezanost zelo pomembna, saj jaz lahko živim v neki državi ali pa sem bila tam rojena, vendar mi ta država ne pomeni nič, ne imenujem je domovina, ne doživljam je tako.

*Slovenija, ti si reka, ti me vračaš v otroštvo.
Operi dušo, naj se nagledam te mladosti.*
(Podarjeno srcu, A. Mežek)

Prva asociacija, ki jo dobimo ob omembi besede domovina, je verjetno država našega otroštva. Domovina je država, ki nas je izoblikovala, je država, ki nas je gledala odrasti, ki smo jo mi vsak dan opazovali, se igrali v njej in jo spoznavali globlje in globlje skozi čas. Če bi na primer živeli v tujini in bi nas nekdo vprašal o naši domovini, kaj je tisto, na kar bi najprej pomislili? Jaz bi najbrž na pokrajino, gore, morje in travnike, naslednja stvar bi najverjetneje bila hiša mojega odraščanja in šola, potem pa bi pomislila na vse, kar sem delala v času, ko sem še živela v svoji domovini. To je nekaj popolnoma personaliziranega, pa tudi odvisno je od starosti posameznika.

Ko odrasel človek pogleda nazaj, se spomni, kako je smučal po hribu celo zimo, kako se je skrival v davno zapuščenih bunkerjih, se igral kavbojce in indijance v gozdu za hišo.

Ko pogledam nazaj, četudi samo nekaj dni, vidim, kako smo hodili na sprehode na sončne nedelje, se skrivali v gozdu po pouku, vozili kolesa po domačem kraju, se hodili kopat v slovensko morje v Piran ...

Vse te dejavnosti, dogodke, povezujem z mojo domovino in ne dvomim, da se bom čez petdeset let, ko bom pogledala nazaj na svojo mladost, spomnila istega, vrnila se bom v otroštvo, oprala svojo dušo in se nagledala svoje mladosti.

*Moja dežela,
to je njena lepota
moja dežela,
mi smo njeni ljudje.*

(Moja dežela, J. Golob, D. Velkavrh)

Kaj vse naredi državo, da postane prava država? Najprej, seveda, ozemlje, brez tega država ni država. Drugič, potrebuje simbole, zastavo, himno in grb. Ampak, kar naredi državo popolno, so ljudje. Brez naroda ni države, ni je brez državljanov in domoljubov, ljudi, ki bi za svojo državo naredili vse. Lahko je narava še tako lepa, Goričko je lahko zeleno, kolikor želi biti, Piran ima lahko najlepše morje na svetu, vendar brez ljudi države ni. Brez Slovencev ni Slovenije, kajti mi smo edini, ki jo bomo polnopravno priznali takšno, kot je. Mi smo edini, ki jo bomo upodabljali v umetnosti in s tem še razširili njeno lepoto, mi smo edini, ki jo bomo priznali za svojo deželo. Konec koncev smo mi njeni ljudje. Eni in edini.

Skozi generacije je bilo zavoljo naše domovine na stotine umetnikov, ki so upodabljali Slovenijo skozi slike, risbe, besede, sestavke, pesmi na najrazličnejše načine. Nekateri so se osredotočili samo na določene elemente Slovenije, kot na primer Simon Gregorčič z njegovim delom Soči, medtem ko se je France Prešeren s svojo Zdravljico osredotočil na celoten narod, in še to ne samo naš.

*Živé naj vsi naródi,
ki hrepené dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,
prepir iz svéta bo pregnan,
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!*

(7. kitica Zdravljice, F. Prešeren)

S to pesmijo je France Prešeren pokazal, da je pomembno sodelovanje, ne samo znotraj države, ampak tudi internacionalno. Seveda nas je tudi prikazal kot zelo pivski narod, ampak pustimo sedaj podrobnosti. Kar želim povedati je, da moramo med seboj sodelovati, da preženemo prepir iz sveta, da živimo v sožitju, da se med seboj razumeta Ljubljana in Maribor, Gorenjska in Dolenjska, Goričko in Piran. Kajti samo skupaj nam lahko uspe, samo skupaj lahko preženemo vse sovraže in preženemo prepir iz našega sveta. Samo tako se bomo v naši domovini počutili varni in ljubljani, samo tako bomo zares srečni, kjer smo. To mora veljati tako za našo domovino, kot tudi za cel svet. Ne smemo se prepirati, saj tako ne bomo prišli nikamor. Ampak situacij ne moremo popravljati čez noč. Proces traja in začeti moramo pri sebi, v svoji domovini.

*Ljubezen to brezmejna je,
jo mati vtkala je v srce,
naš narod naj v slogi živi
in poje Sloveniji.*

(Mati domovina, T. Krkovič, T. Krkovič, A. Avbelj, P. Grašič)

Sloga naroda, torej sodelovanje in prijateljstvo, se lahko izkazuje tudi skozi glasbo. Dobro vemo, da so nastale številne domoljubne uglasbene pesmi, v katerih se jasno vidi, kako avtorji doživljajo svojo domovino, Slovenijo. Doživljanje države, v kateri živiš, je različno od človeka do človeka. Za nekatere je samo življenjski prostor, za nekatere pa je neprecenljivo ozemlje, ki ga za nič na svetu ne bi zapustili.

Moje doživljanje je nekje vmes. Rada imam Slovenijo, vendar se zavedam, da ni edina dežela na svetu, prav tako pa ne bi mogla reči, da je najlepša, saj ima o tem vsak svoje subjektivno mnenje. Je pa res, da ima posebno mesto v mojem srcu, saj sem v njej prebila - in še prebijam - celotno svoje otroštvo in mladost in tega ne bi spremenila za popolnoma nič na svetu.

*Pride dan, navaden, tih in zaspan,
ko se zjutraj že povsem očitno zdi,
da bi bolje b'lo, če ga ne bi bilo.*

Včasih so dnevi malo temnejši in včasih jim ni videti konca. Enako je za vse, za posameznike, skupine in tudi narode. Takrat moramo stopiti skupaj in družno tkati prihodnost države, skupaj moramo poiskati luč in prebroditi skozi temo, ki nas ta dan obdaja. Skupaj moramo pisati prihodnost. Seveda pa moramo skupaj stopiti tudi drugače, tudi ko časi niso temni in je luč zelo močna. In tudi če sama morda ne bom pisala prihodnosti Slovenije, vem, da bo svetla. Morda ne ves čas, morda ne takoj, ampak kot pravijo, na koncu vsakega tunela je luč, tudi na koncu tega je. In močno bo posvetila vse z Goričkega, pa v Piran.

Nuša Ornik, 9.b

Danaja Lorenčič, 9. b

SOCIALNA VARNOST

Vsaka oseba, ne glede na njen status, bi morala imeti možnost prejema socialne pomoči v obliki finančnih prispevkov ali tudi pogovorov.

Osebe, kot so invalidi, ostareli brez sorodnikov in znancev, osebe, ki so nenadoma izgubile službo ali so nenadoma zbolele, otroci brez staršev ali skrbnikov, žrtve družinskega nasilja in drugi, bi po prestanem stresu ali travmi po mojem mnenju morale dobiti dovolj visoka finančna sredstva za omilitev stiske in tudi ustrezno psihološko pomoč, ki bi jo lahko izkoristili. Seveda pa bi se morale vesti v skladu z vsemi pravili, da lahko tako pomoč pridobijo.

Pomembno se mi zdi, da bi poleg krizne pomoči (finančne, prostorske, psihološke) osebam zagotovili in jih spodbudili, da bi se lahko čimprej postavile na svoje noge, da bi bil čas socialne izključenosti čim krajši. Osebe bi morale spodbujati, da bi same začutile odgovornost, da se potrudijo in čimprej poberejo, takrat, ko lahko. Potrebno bi bilo tudi ozavestiti splošno okolico, da takih oseb ne bi osamila in stigmatizirala, ampak bi jih sprejela in jih spodbudila k samostojnosti.

Razna društva kot so *Rdeči križ*, *Karitas*, *ZPM* poleg državne socialne pomoči veliko pripomorejo k blažitvi socialne izključenosti oseb v stiski. Prav razne zbiralne in dobrodelne akcije pa imajo poleg zbiranja denarja in surovin veliko moč ozaveščanja okolice. K temu veliko pripomorejo družbena omrežja in medijska promocija pomoči.

Če lahko omenim akcijo, v kateri smo zbirali dobrodelne prispevke za Krisa, in smo skupno zbrali 2,3 milijona evrov, kar pomeni 1,15 evra na državljana, je to ogromno. Če bi se še na kakšno takšno akcijo odzvali tako hitro, bi lahko pomagali dosti več otrokom, ki pomoč zares potrebujejo.

Tudi kar se tiče zdravljenja, oziroma pomoči pri zdravljenju, kar bi vključevalo prevoz ali pomoč starejših občanov, še ni ustrezno poskrbljeno. Lahko pa vsak dan sami nekaj malega naredimo. Namreč, veliko uporabnih stvari na koncu pristane v smeteh, namesto v rokah osebe, ki jih mogoče potrebuje. Zato bi se lahko organizirali in jih večkrat zbirali in delili pomoči potrebnim.

Slovenija je humanitarno srednje dobro preskrbljena. Slovenci se dobro odzovemo na dobrodelne oziroma humanitarne akcije, pri katerih lahko dosežemo neverjetne cilje, zato je pomembno, da postanemo še bolj povezani kot narod in skupaj se lahko doseže še več.

Vesna Visočnik, 9. a

Pouk na daljavo

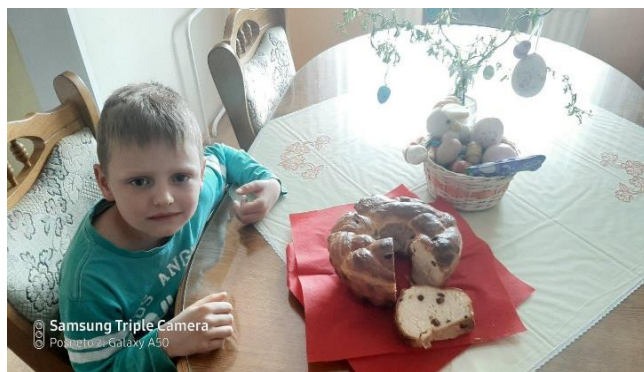
NARAVOSLOVNI DAN – OD ZRNA DO HLEBCA V 1. C RAZREDU

V 1. c nam je načrte za izvedbo naravoslovnega dne prekrižala karantena, a smo se kljub temu znašli. Učencem sem posnela besedilo ter ob sliki pripovedovala, kako so nekoč sejali in želi žito, kasneje pa zrnje nosili v mline. Tako so dobili dragoceno moko, iz katere so mesili testo, ki so ga v krušnih pečeh pekle žene – velikokrat so jim pomagali tudi otroci.

Danes je ves postopek s pomočjo strojev ter sodobne tehnike veliko bolj enostaven, kljub vsemu pa je potrebno vložiti kar nekaj truda in časa v pripravo domačega hlebca. Nam je uspelo in ponosni smo na njih! S pomočjo staršev je naravoslovni dan uspel in prilagamo foto dokaze.

1.c razred (po vrsti: Anže, Ela, Brina M., Tiana, Brina T., Jure, Ema, Rok, Luka, Maja, Nela, Taj, Liam)

KULTURNI DAN V ČASU KARANTENE

1. aprila bi imeli kulturni dan – ogled kulturnih znamenitosti Ljubljane in obisk koncerta *Klasična glasba na filmskem platnu* z orkestrom *Slovenske filharmonije*, če nam seveda ne bi zagodel koronavirus. Tako pa smo ostali doma in 10. aprila izvedli virtualni kulturni dan kar iz domače sobe s pomočjo računalnika.

Učenci so si ogledali Ljubljano s pomočjo virtualnega vodiča, poslušali koncert z izbranimi skladbami ter pogledali odlomke filmov, v katerih so to glasbo uporabili s pomočjo *Youtube* kanala. Rešili so kviz in za povrh kovali verze in pesnili na temo karantene, virusa in šole na daljavo.

Nastale so prave pesniške umetnine in ugotovili smo, da nič ne ustavi človeške ustvarjalnosti, tudi virus ne. Kot že tolikokrat dokazano, umetnost krepi duha, daje upanje in nas povezuje ...

Maja Paulič, učiteljica glasbe

TA NAŠA KARANTENA

Ko zjutraj se zbudim
in v pižami še sedim,
že k nalogi hitim,
Sam' da ne zamudim.

Ko za mizo t'ko sedim,
in si zvezke pod nos tiščim,
»saj hitro bo minilo«, si trdim.

Ko naloge fotkam si,
na 'fonu baterije zmanjka mi,
in že mama mi teži,
dej hiter telefon polnit' si ti!

Matematika, geometrija,
sam' da prava bo fotografija,
ojoj ... pa vsa ta teorija ...
Pa saj ni sam' ta šola,
v glavi se mi že čist' rola!

Ko mine mamina kontrola ...
ki je včasih prava mora.
Glej, pa ti nič ne štekaš,
to za mene ni več fora.

Potem pa niti prav ven ne smem,
brez rokavic in maske,
hej, to je fenomen.

Pa saj bomo nekak' že zdržali
ter se preko ekranov vsi skupaj
nasmejali.

Jo, jo ... saj tudi to minilo bo,
pa se v šoli vsi spet srečamo
in kakšno skupaj ušpičimo.

Gal Podgornik, 6. a

KORONA PESEM

*Korona k nam je prišla,
vse ljudi je prestrašila,
šole pa izpraznila.
Zdaj smo vsi doma,
da zdravi bomo ostali,
in čimprej na igriščih se igrali.*

*Ne pozabi rok si umiti,
in z razkužilom na rokah se oborožit.*

*Zato ostanimo doma,
da lepa bo ostala pesmica.
Speci kaj slastnega,
čokoladnega ali jagodnega.
Poigraj se na soncu,
preberi kakšno dobro knjigo,
in vse to bo minilo.*

Zoja Mali, 8.a

KORONA RECEPT

Ena zapeta pesem na dan odnese virus stran.

Nuša Pančur, 6.d

Naša družina je doma ostala,
smo probali ostati zdravi,
korona nas bo vse pobrala,
zato se zdaj še ti pripravi.

Filip Vrecl, 9.a

VIRUSNO LETO

Čuden virus je napadel nas, ni varno mesto, ni varna vas.

Drug drugega se zdaj bojimo, z maskami bežimo mimo.

Redno razkužujemo si roke, šole so zaprte za otroke.

Najbolj na udaru so starejši, ukrepi z omejitvami ostrejši.

Za vedno to nas bo spremenilo, naš novi življenjski sopotnik bo razkužilo.

In čeprav vsi komaj čakamo, da mine, smo pa v tem času spoznali vrednost družine.

Urša Pavlin, 9.b

Zaradi virusa, ki obdal nas je, smo vsi doma že tedna dva.

Od ponedeljka do petka da nam dolgčas ni, smo vsi na spletni učilnici.

Med vikendom pa računalnik ali knjigo drži v roki vsak, ki mu je to zanimivo.

In čeprav zunaj virus razhaja, naj v nas le veselje razgraja.

Ana Rojs, 7.a

PRIŠEL BO ČAS

Prišel je čas, ko je korona prišla v našo vas,
danes vsi doma sedimo, da se je čim prej znebimo.

Okuženih veliko je ljudi, to me malo že skrbi.
A kdor se pravil drži, ga zdravje ne zapusti.

Zaprtja šol smo se vsi veselili,
a zdaj bi vsi se raje tam učili.
Čeprav doma pridni smo zelo,
se staršem čist zmešalo bo.

Upajmo, da hitro mine in korona čimprej zgine.

Nina Krajnc, 7.b

Vrata šol so se zaprla, spletna učilnica se je odprla.

Doma se vsi učimo, z novo snovjo se borimo.

Ponoči pozno v noč bedimo, zjutraj pozno se zbudimo.

S prijateljicami si dopisujemo, domače naloge rešujemo.

Tajda Buser, 9. a

KORONA

Korona prišla je med nas,
kar naenkrat spremenila je naš čas.

Nič več šole in obiskov,
dom postal moje je središče.

Trgovina enkrat na teden se obišče.

Računalnik največji je prijatelj.

Komaj čakam dan, da s prijatelji si rečem dober dan.

Tilen Špendl, 6.d

O korona virusu govorijo prav vsi, zato nobenega miru več ni.

Po celem svetu se porazgubi, kdor ga dobi se ga hitro ne znebi.

Danijela Jurič, 6.c

KARANTENA

Karantena nam par tednov že grozi,
zato se s prijatelji ne morem videti.

Tudi navadne šole v tem času ni,
kar pomeni, da se morem veliko več učiti.

Dobro bi bilo, če bi se od maja v šolo šlo,
da nam ne bi bilo več tako dolgočasno.

Anej V. Ajnihar, 9.b

Karantena v selo je prišla,
in nam stike rahlo ohromila,
zato vsi čakamo na ponovna snidenja,
ko bo karantena popustila.

Lan Pehant, 8.b

Vidim, ampak vem, da ne vidim,
ko pred oblakom ždim.

Gledam in gledam,
a ne zagledam sivega neba.

Plesnive glive,
ki se je vtrla v človeške žile.

Vem, da ne vidim sovraštva,
a zakaj ne vidim bogastva?

Videl sem bratstva kot še nikoli do zdaj.

Gledam, pa komaj zagledam,
zakaj zdravje zahtevam.

Maja Frangež, 9.a

KORONAČITNICE

Že 4 tedne smo doma zaradi virusa,
z učenjem na daljavo,
skrbimo za bistro glavo,
računalnik nujno potrebujemo,
zdaj nam ga starši res ne prepovedujejo.

S prijatelji se družiti ne smemo,
zato nikamor ne gremo,
računalnik nam je v pomoč,
da klepetamo dolgo v noč.

Šola v živo kmalu bo prišla,
zato **#OSTANIDOMA**.

Žiga Nipič, 7.b

KORONA

Prišel je čas, ko je korona prišla v našo vas.

Danes vsi doma sedimo, da se je čimprej znebimo.

Okuženih je veliko ljudi, to me že kar malo skrbi,

A kdo se pravil drži, ga zdravje ne zapusti.

Zaprtja šol smo se veselili vsi ampak zdaj raje tam bi bili.

Čeprav doma pridni smo zelo se staršem čist zmešalo bo

Upajmo da to hitro mine, da korona čimprej zgine.

Nina Lorber, 9. a

TI, TI KORONA

Doma se učimo, za mizo sedimo, naloge za šolo pridno rešimo.

Se družiti ne smemo in to je zdaj prav, je virus Korona pravi bav bav.

A prišel bo čas, ko ga več ne bo, takrat bomo zunaj se imeli lepo.

V šolo ponovno spet bomo šli, takrat bomo skupaj kot smo včasih bili.

Val Lorbek, 6. c

Ooo, korona, ti si prava nona.
Nona je počasna, ti pa le začasna.
Svet se je ustavil, preden je »zaglavil«.
To pa ni tako slabo,
le da te bolezní ne bi bilo.
Učim pa zdaj se na daljavo,
kar poskrbi za izredno res zabavo.

Elena Arađelović, 6.c

KORONAVIRUS

Koronavirus prišel je med nas,
Upoštevaj pravila, da dočakal bo poraz.
Roke si umij in razkuži,
saj bacilov veliko je tudi v luži.
Drži se čim bolj stran od ljudi,
tako bomo zdravi ostali vsi.
Ne dotikaj se ust, oči in obraza,
saj doletela te bo korona faza.
Vodo si večkrat v kozarec nalij
in jo seveda z užitkom popij.

Larissa Jug, 6.c

KORONALAJF

Dan za dnem dopoldan prespim, da se
lahko ponoči učim.
V svojem svetu živim, vse bolj si na
potep želim.
Dneve in tedne tavamo po hiši, zdaj
veseli bi bili še družbe miši.
Dedek mora zgodaj vstati, da ne ostane
pred Merkator vrati.
Drug drugega več ne prepoznamo, saj na
faci masko imamo.

Tara Rečnik, 9.b

KORONAVIRUS

Korona, korona, korona, to ni krona,
pa tudi ni pivo,
ni prav nič zanimivo.

Koronavirus je pred vrati,
mi smo pa v zagati.
Ne vemo kaj narediti,
mogoče v naravo kaj oditi.

Ukrepe vlade se držimo,
da vsi skupaj ne zbolimo.

Zavedajmo se, da strah ni potreben,
če imaš pred sabo prav lepo misel,
ne pozabimo na dobre stvari,
to lahko se nam zgodi.

Bliža se velika noč,
staršem smo lahko v pomoč.
Lahko kaj koristnega naredimo
in se od straha oddaljimo.

Ana Hasaj, 7. a

SVOBODA

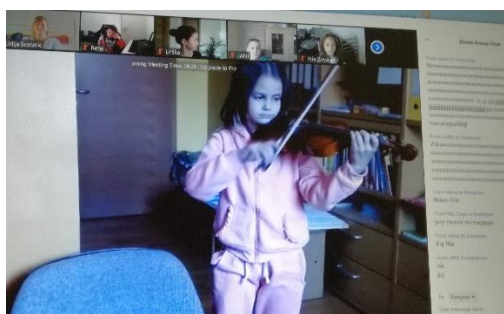
Dekle videlo je luč na koncu hodnika,
stopila do nje je, a se bala je stika,
toploto na svojem obrazu je čutila,
svetlobe se skoraj s prsti je dotaknila.

Zvezde v očeh, bleščice v sledih,
življenje ne konča se samo na ukaz,
up v srcu za to je živ dokaz.

Nuša Ornik, 9.b

V šolo zdaj ne hodimo,
doma se mi učimo.
Vsak dan pridno delamo,
urnika se držimo.
Ker prišel je koronski čas,
smo omejeni na svojo vas.
Pogrešamo sošolce in učiteljice,
ker so predolge te počitnice.
Pa da se ne pozabimo,
preko Zoom-a se pozdravimo.
Zdaj komaj čakamo,
da se spet vidimo.

Neža Sobočan, 3. c

Koronavirus je zdaj tu
in zato šole in vrtca ni tu.
Ni veselja in ne sreče,
a virus prepeva od sreče.
Zdaj on kraljuje in odloča,
nič več ati ne odloča.
Nič več ne moremo kupiti,
razen hrane in za piti.

Zoja Soršak, 3. c

Koronavirus je prišel,
učenje v šoli nam je vzela.
Učimo se sedaj doma,
v naravo pa je že pomlad prišla.
Zunaj sonček se smehlja,
mi pa ostati moramo doma.
Naj koronavirus hitro mine,
da spet več bo topline
in med nami spet bližine.

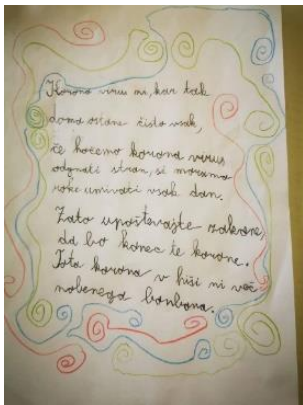
Rene Kobalej, 3. c

Komaj, komaj čakam,
da šola se odpre.
Pogrešam vse sošolke
in sošolce.
Šola na daljavo
je bila lepa.
Vendar vse bo lepše,
ko skupaj bomo.
Učiteljica Lidija zalagala nas je,
pošljala nam naloge,
na Zoom vabila je.
Skupaj bomo zmogli premagati to vse
in temu naslednje leto
smejali bomo se.

Tanaja Donko, 3. c

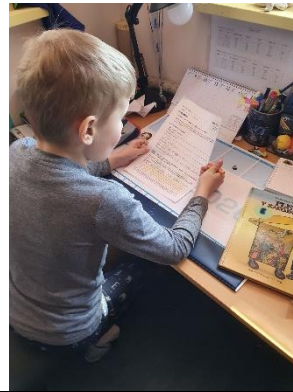

Tim Oblak, 3. c

Pogrešam prijatelje in učiteljice.
Pogrešam vse iz šole in drugih
razredov.
Brez njih se včasih dolgočasim.

Nik Vajzman, 3 c

Erin Rojko, 3. c

Neža Sobočan, 3. c

Zdravo!

Moje ime je Urška. V času epidemije koronavirusa se zelo dolgočasim. Šolanje na daljavo mi je zelo super, a mi je boljše v šoli. Iz šole ne pogrešam samo svojih prijateljev, ampak tudi učiteljice. Seveda pa imam zdaj več časa za pospravljanje sobe, zato je danes že snažno čista. Doma se večkrat zaposlim po učenju. Vsak dan grem ven pogledat naši dve želvi. Potem grem brat knjigo na teraso. Večkrat grem z družino v gozd. Drugače pa se zelo zabavam. S sestro sva tudi naredili vikend želvam.

Urška Golenač, 3. c

Sem učenka podružnične šole Reka - Pohorje iz 3. c razreda. Opisala bom, kako se je začelo šolanje na daljavo in se še nadaljuje.

Vse se je začelo že v četrtek, 12. 3. 2020, ko je po mene v šolo prišla mami. Iz šole sem odhitela v knjižnico, saj sem vrnila izposojene knjige in si izbrala nove. Zvečer pa so pri poročilih napovedali najhujšo epidemijo koronavirus.

Priporočali so, da ostanemo že v petek, 13. 3. 2020, doma v izolaciji in naj ne hodimo v šolo. V nedeljo pa so povedali, da se šole prav zaradi tega virusa zapirajo.

Od učiteljice sem dobila navodila, da bo pouk potekal doma in res sem dobila snov, ki sem jo v tistem tednu komaj uspela opraviti, vključno s soboto in nedeljo, in pri tem mi je pomagala mami.

Joj, kako že pogrešam šolo in vse, ki smo se srečevali v njej.

No, zdaj pa k šoli na daljavo oziroma mami mi reče kar, da imamo pouk.

Zjutraj vstajam ob 7. uri, si grem umit zobe, se oblečem in v kuhinji za mizo pojem zajtrk. Po zajtrku pospravim mizo in pripravim računalnik, da si z mami pogledam, kaj bo za šolo.

Po navodilih opravim naloge, tako da končam do kosila. Po kosilu pa grem največkrat z mami in sestro na Gaj nad Mariborom v gozd na sveži zrak.

Na žalost pa ta koronavirus še vedno traja!

Hana Klenovšek, 3. c

Koronavirus - kaj je to? Zakaj mora toliko ljudi trpeti in tudi umreti? Nočem tega, hočem mir in življenje! Rad bi se vrnil v šolo in srečal svoje sošolce in sošolke. Pogrešam tudi učiteljice!

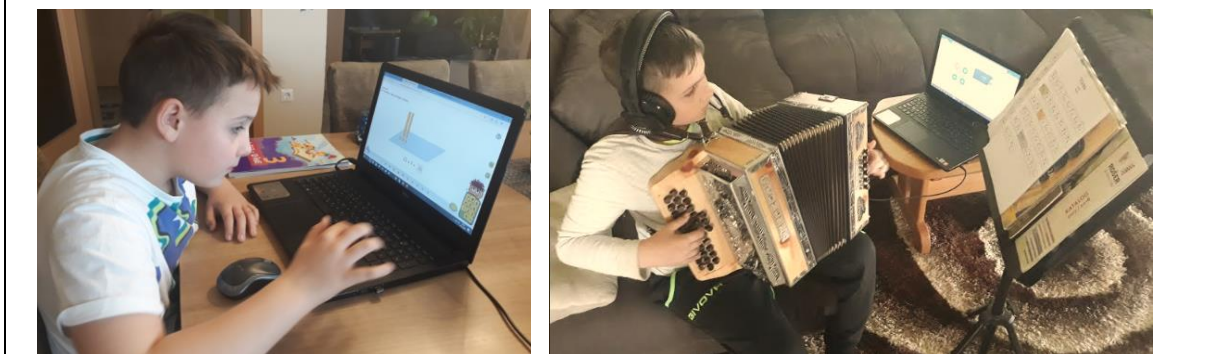
V šoli sem vsak dan od ponedeljka do petka, tudi sedaj, ko sem doma. Zjutraj se vstanem, uredim, najem in začnem z delom, ki so nam ga naložili učitelji preko spleta. Mi kar gre, ampak še vedno rabim pomoč mamice in atija. Zelo se trudim reševati matematične naloge preko moja-matematika, kjer sem uspel dobiti že zlato medaljo, osvojiti veliko čebelic in točk. Doma sem tudi prvič v življenju slikal s kavo, katero sta mi skoraj do konca spila ati in mami. Pišem pa tudi vsak dan dnevnik opravljenega dela. Ne morem verjeti, tudi sneg smo imeli 14. aprila in naredil sem tri mini snežake.

Smo srečni doma, ker imamo drug drugega in smo zdravi, a vseeno pogrešam šolo in prijatelje.

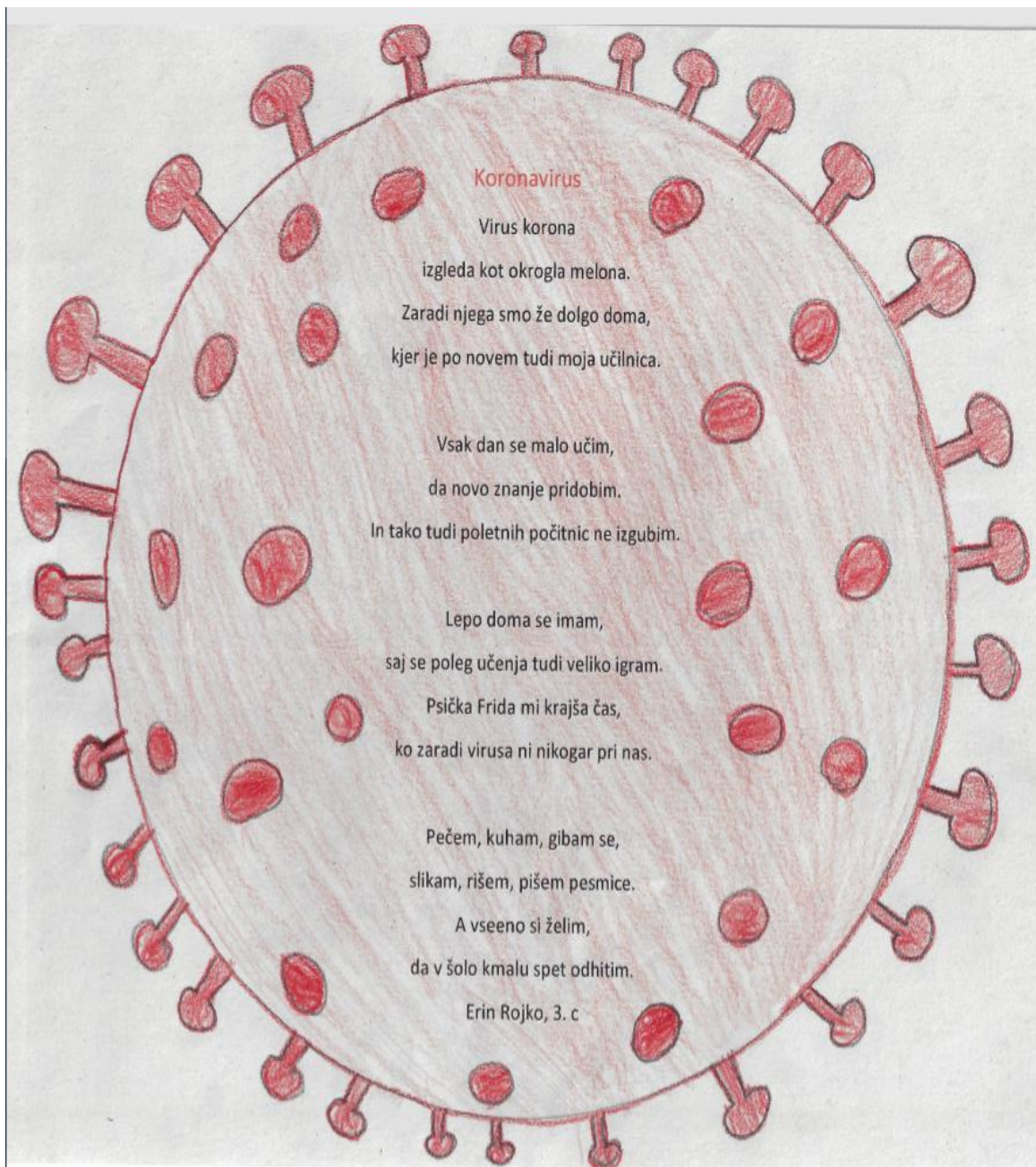
Na daljavo se učim tudi igrati harmoniko. Najbolj pa uživam na sprehodu s psičko Ajšo in v naravi.

Trenutno imam res eno veliki željo: »Koronavirus, izgini že enkrat iz sveta in naj se šole odprejo!«

Jani Frešer, 3. c

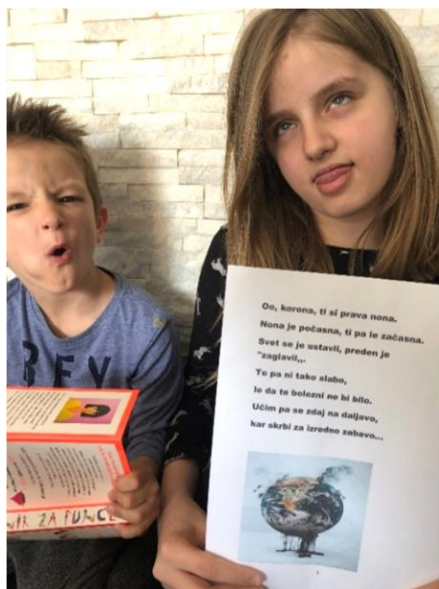

Patrik Nekrep, 5. C

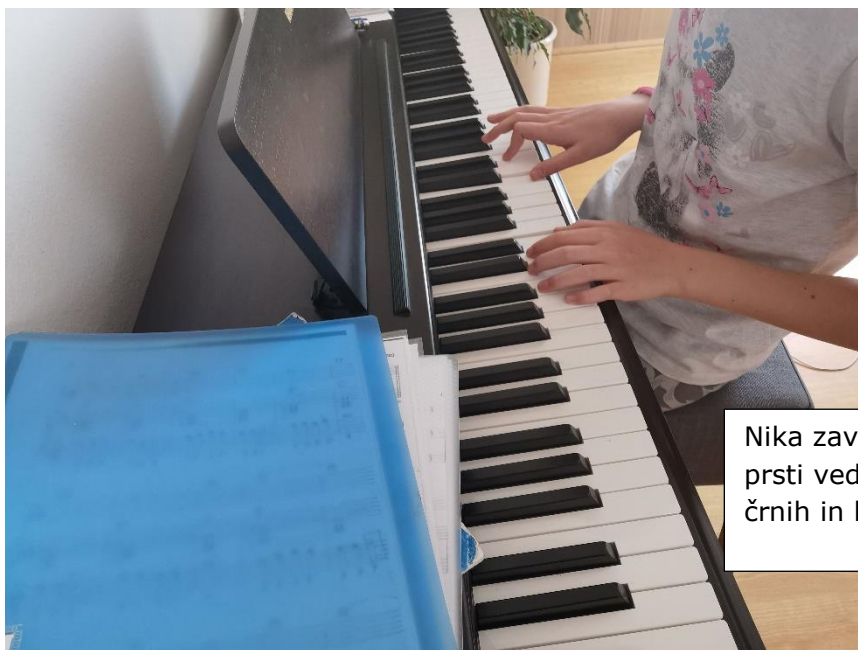

Z igranjem na violino si Vita krajša čas karantene, pa še sosedje imajo nekaj od tega. Glasba nas združuje.

No, Elena, pa ti je uspela tale korna pesmica ...

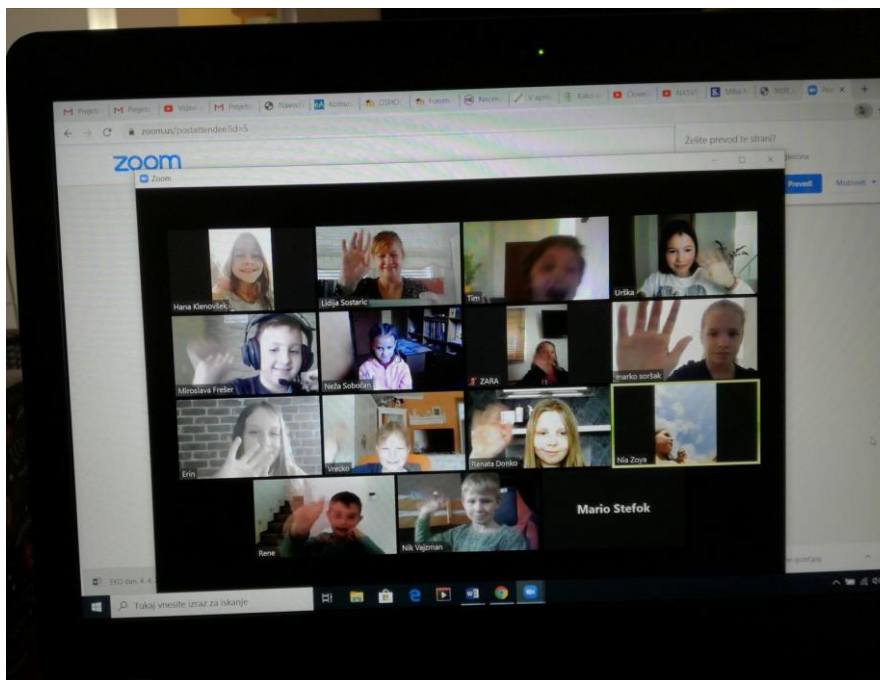

Nika zavzeto vadi klavir in prsti vedno hitreje letijo po črnih in belih tipkah.

Je treba delati in se učiti, tudi če ne moreš v šolo priti.

Maja Paulič, učiteljica glasbe

ZOOM SREČANJA 3. C RAZREDA

Zelo sem se veselil Zoom srečanj. Najbolj sem se veselil noči branja, bedeli smo skoraj do 1. ure. Skoraj vedno smo se srečali ob 12. uri, le enkrat ob 13. uri. Preko Zooma smo se lahko pogovarjali in videli. Vesel sem bil, ker sem lahko videl toliko sošolcev. Igral sem tudi na harmoniko. Izdelal sem človeško telo in ga predstavil. Nekateri so predstavili tudi bralno značko. Preko Zoom-a smo imeli tudi glasbeni kviz, morali smo ugotoviti naslove štirih Mozartovih skladb.

Jani Frešer, 3. c

V ponedeljek, 16. 3. 2020, se je začelo delo na daljavo. Ko smo vsi že pogrešali drug drugega, smo se videli na Zoom-u. Bilo je kar fajn, saj je bilo drugače kot srečanja v živo. Pri meni je to potekalo tako: Najprej smo morali na računalnik naložiti program, potem se prijaviti. Nato sem se vedno, ko smo s sošolci in učiteljico imeli Zoom srečanje, lahko tega udeležila. Enkrat smo ob svetovnem dnevu knjig imeli noč branja. Trajalo je od 21.00 do 00.30. Naslednjič smo imeli tudi *Pokaži, kaj znaš*, navadno srečanje, glasbeni kviz ... Čez nekaj časa smo dobili še Teams-e. Imeli smo tudi srečanja pri urah nemščine. Teams-i so mi bili všeč, saj smo si lahko pisali s sošolci. Po dveh mesecih smo se vrnili v šolo.

Erin Rojko, 3. c

Z učenjem na daljavo smo začeli 16. marca. Aprila smo naložili Zoom. Od 9. ure do pol 10. ure zvečer se je nalagal. Preko Zoom-a smo se tudi igrali in pisali. Najdaljša je bila noč branja do pol 1. ure zjutraj. Igrali smo se tudi z lončki in predstavili plakat *Moje telo*. Niku in Timu smo zapeli za rojstni dan.

Rene Kobalej, 3. c

16. marca se je začelo šolanje doma. Zelo dobro se spomnim prvega srečanja. Z družino nismo mogli vklopiti kamere, zato sem se pridružila z maminega telefona. Imeli smo več srečanj. Maja smo dvakrat zapeli rojstnodnevno pesem. Predstavili smo projekt Moje telo. Imeli smo tudi kviz. Po kvizu sem takoj hotela v šolo. A šele 18. 5. smo se vrnili. Jupii!

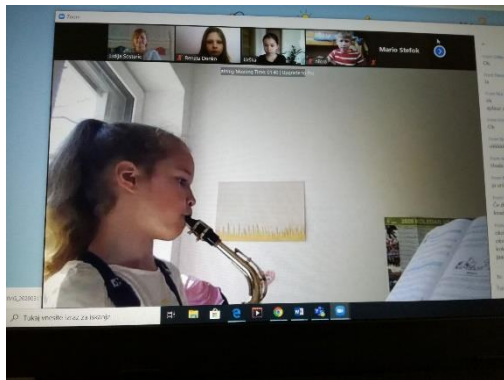
Urška Golenač, 3. c

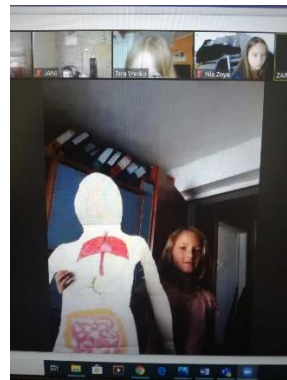
Noč branja - začetek

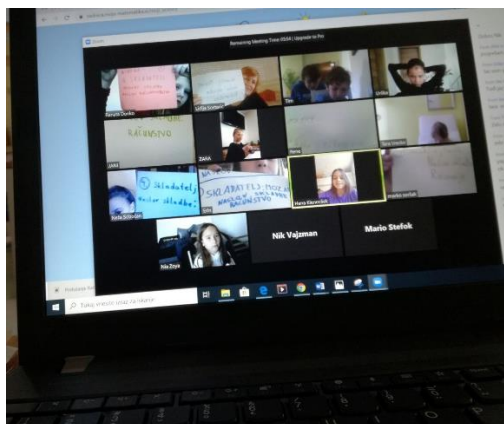
Noč branja - okrog polnoči

Pokaži, kaj znaš

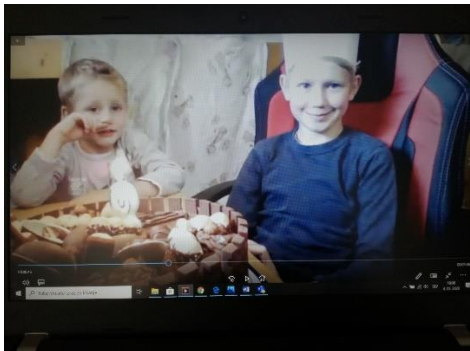
Predstavitve projekta

Glasbeni kviz

Igranje na kozarce

Slavljenec

Voščilo na daljavo

PNZ

Razmišljali smo, da je bilo nekaj **dobrega**, nekaj **slabega** in nekaj **zanimivega**.

Pozitivno mi je bilo, ker sem uspešno reševala naloge in ker smo spoznali števila do 1000.

Negativno mi je bilo, ker nisem mogla biti pri krožku, saj nismo bili v šoli.

Zanimiva je bila šola na daljavo, ker je to nekaj novega.

Tanaja Donko, 3. c

P

Pri učenju na daljavo je bilo dobro, da se nismo družili zaradi virusa.

N

Ko je virus, se ni dobro družiti s prijatelji, če nisi oddaljen en meter in pol.

Z

Zanimivo je, da se lahko preko Zoom-a vidimo.

Neža Sobočan, 3. c

POZITIVNO

Ker smo doma in skupaj z družino.

Ker lahko dlje spim.

Ker lahko hitro naredim nalogo in se več časa igram.

NEGATIVNO

Ker pogrešam sošolce in učiteljico.

Ker se ne morem igrati s sošolci.

ZANIMIVO

Da sem se naučil uporabljati računalnik.

Ker smo imeli počitnice in hkrati šolo.

Tim Oblak, 3. c

Draga učiteljica Lidija.

Danes sem pri likovni umetnosti na platno naslikala vaš portret. Naslikala sem ga za vas in upam, da vam je všeč.

Lep pozdrav, vaša Zoja.

Zoja Soršak, 3. c

Dina Repnik, 2. d

Val Rojko, 5. c

Thor Frangež Križančič, 5. C

Lukas Dovnik, 5. c

Lea Štrancar, 5. C

TO JE MATEMATIKA

Rene Kraner, 5. c

Nejc Krnjak, 5. c

Rok Ferš, 5. c

ZA SVOJ ROJSTNI DAN SI TORTO NAREDIM SAM

Bor Trpin, 5. c

POMAGAM PRI GOSPODINJSKIH OPRAVILIH

Nina Kovač, 5. c

Nika Dudek, 5. c

Val Rojko, 5. c

ZNAM PRIŠITI GUMB

Nina Kovač, 5. C

Jasna Lešnik, 5. C

Rene Kraner, 5. C

Eva Križnik, 5. c

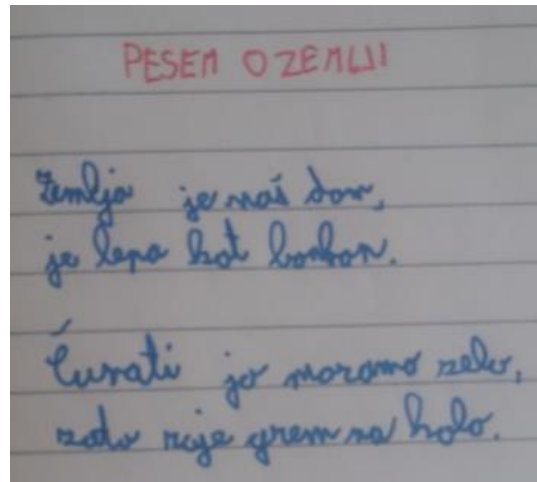

Lea Štrancar, 5. c

Rok Ferš, 5. c

PESMI O ZEMLJI

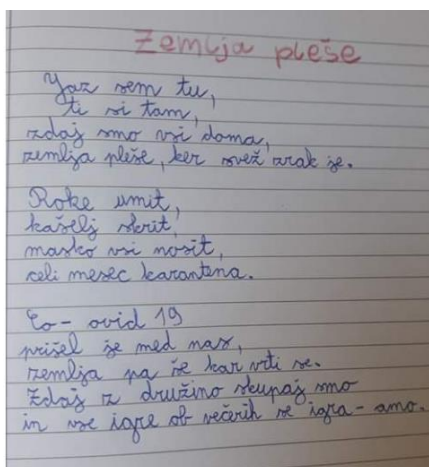

Vid Visočnik Kalazič, 5. c

Zemlja je naš dom,
je lepa kot bonbon.
Čuvati jo moramo zelo,
zato grem raje na kolo.

Luka Jaklin, 5. c

Jani Černe, 5. c

ZEMLJA PLEŠE

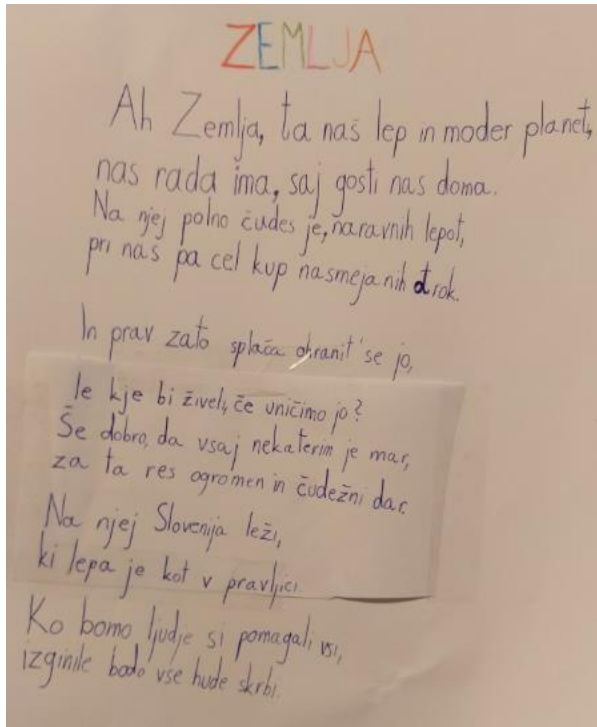
Jaz sem tu, ti si tam,
zdaj smo vsi doma,
Zemlja pleše, ker svež zrak je.

Roke umit, kašelj skrit,
masko vsi nosit, celi mesec karantena.

Co-vid 19 prišel je med nas,
Zemlja pa še kar vrti se.
Zdaj z družino skupaj smo
In vse igre se ob večerih igra---amo.

Nejc Krnjak, 5. c

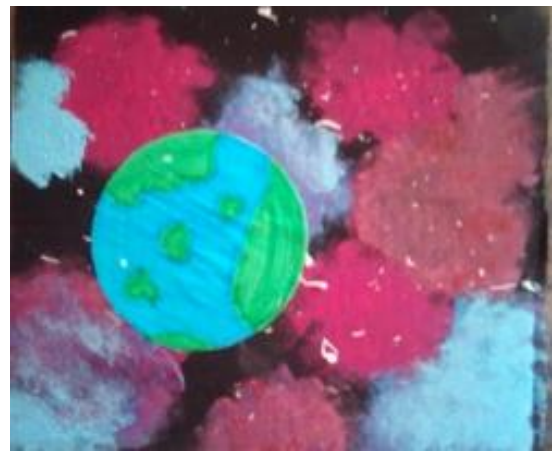
Eva Križnik, 5. c

ZEMLJA

Ah Zemlja, ta naš lep in moder planet,
nas rada ima, saj gosti nas doma.
Na njej polno čudes je, naravnih lepot,
pri nas pa cel kup nasmejanih otrok.

In prav zato spleča ohranit se jo,
le kje bi živeli, če uničimo jo?
Še dobro, da vsaj nekaterim je mar,
zta res ogromen in čudežni dar.

Na njej Slovenija leži,
ki lepa je kot v pravljici.
Ko bomo ljudje si pomagali vsi,
izginile bodo vse hude skrbi.

Nina Kovač, 5. c

OH, TA PRESNETI VIRUS!

Ko sem v ponedeljek, 11. 5., izvedela, da grem v šolo, sem se zelo razveselila. Prišla je nedelja in pripravila sem se za šolo. Po dveh mesecih doma me je zjutraj ati odpeljal v šolo. Ko sem vstopila v učilnico, sem poiskala mizico s svojim imenom. Na mizi sem videla svojo mapo. Učiteljica nam je še enkrat razložila pravila. Potem smo šli ven. Ko smo se vrnili, smo pomalicali.

Urška Golenač, 3. c

18. 5. 2020 se je začelo delo v šoli. Vsi smo bili zelo veseli. Žalostni smo bili, ker se nismo mogli objeti, a smo žalost preboleli. Vsak ima dva stola in eno veliko mizo. Ko smo vstopili v šolo, smo si morali razkužiti roke. Začele so se tudi vaje za tekmovalno logična pošast. Ko smo šli na igrišče, smo zagledali, kako velik je že naš macesen. Spomnili smo se, da smo se za roke držali in se vsi videli. V sedanjem času se ne bi vsi videli zato, ker je macesen tako velik.

Tim Oblak, 3. c

Vesel sem, ker sem zopet v šoli. Veselil sem se že včeraj, ker sem pogrešal sošolce. V šoli nam je učiteljica povedala, da je za špansko gripo umrlo 50–100 milijonov ljudi. Zanimivo je, ker moramo stati narazen meter in pol.

Jani Frešer, 3. c

Zaradi koronavirusa smo imeli šolo na daljavo. Bilo je zelo drugače, a se nismo predali. Imeli smo tudi srečanja preko Zoom-a. Bilo je na nek način zanimivo. Res je, da je koronavirus grozen in vemo, da se hitro širi, zato moramo poskrbeti za svoje zdravje. To je pomembno zato, ker so nekateri ljudje umrli in se ne smemo predati. Mi bomo zmogli premagati virus, ker to znamo, le potruditi se moramo.

Tanaja Donko, 3. c

Ponovno v šoli

Malica na prostem

Razdalja

Pri macesnu

Šolsko delo na prostem

Pred šolo – varna razdalja

Sprostitev ob poslušanju knjige

Slikanje: panjske končnice

PRAVE NAVADE ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE

Vsako jutro si umijem zobe in se oblečem. Pojem zajtrk in naredim vse za šolo. Najraje rešujem matematiko. Potem grem ven kolesarit. V gozdu sem si naredil skakalnico, kjer skačem s kolesom. Čez dan pijem veliko vode in jem sadje. Moj najljubši obrok je kosilo. Po kosilu grem gledat televizijo. Popoldne pomagam staršem pri delih zunaj. Zlagam drva in zalivam vrt z deževnico. Zvečer se umijem, pojem večerjo, berem in se odpravim spat.

Izak Rečnik, 2. d

ZDRAV JEDILNIK

ZAJTRK: toplo mleko in kruh namazan z marmelado

MALICA: jabolko

KOSILO: juha, pečena riba, krompirjeva solata, presna torta

MALICA: banana

VEČERJA: kosmiči, jogurt

Ksenija Prišič, 2. d

Zjutraj se zbudim, vstanem, zajtrkujem, se preoblečem, umijem obraz, očistim zobe in skrtačim lase. Potem pripravim šolske potrebščine in se učim. Po učenju imam malico in se igram z bratom Tinetom. Ko pride mamica iz službe, pojedemo kosilo. Nato kolesarim ali gremo na sprehod. Po napornem dnevu grem v hišo in povečerjam. Zatem se stuširam in ležem v posteljo.

Mia Klep, 2. d

Zjutraj, ko se zbudim, se v kopalnici uredim. S starši se odločimo, kaj bomo zajtrkovali. Jajca si spečem sam. Po šolskem delu grem ven. Po navadi se vozim s kolesom in skačem s kolebnico. Po kosilu se igram s psičko in pojem sadje. Zvečer gremo vsi na sprehod. Po večerji se stuširam in se po pravljici hitro odpravim spat.

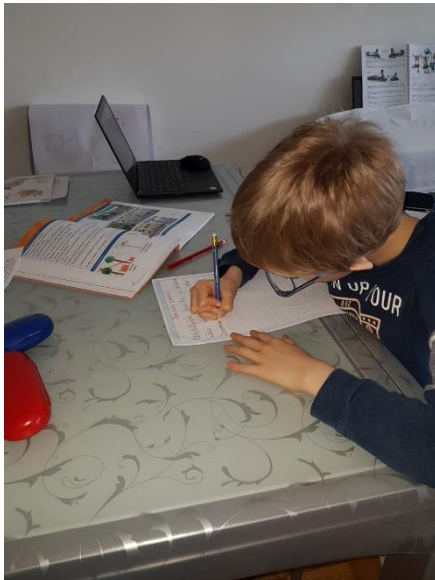
Jaka Zimič, 2. d

Ko se zjutraj zbudim, se preoblečem in grem zajtrkovat. Po zajtrku sledi delo za šolo. Ko končam z delom enega predmeta imam četrto ure počitka, nato nadaljujem s šolskim delom. Ko končam, se grem igrat s sestrico Špelo. Nato mama naredi kosilo in jaz ji pri tem pomagam. Najraje jem pečen krompir. Po kosilu lahko pogledava risanko, nato kolesarimo. Sledi tuširanje ali kopanje in pravljica pred spanjem. Tako zdravo poteka skoraj vsak moj dan.

Urša Potrč, 2. d

Zjutraj se zbudim, se preoblečem in grem zajtrkovat. Za zajtrk pojem domači kruh in zelenjavo, včasih pa domačo marmelado. Nato si umijem zobe in se pripravim za pouk. Po njem imava s sestro čas za igro. Po zdravem kosilu gremo z družino na kolo. Pred večernim umivanjem lahko pogledava dve risanki, po večerji pa z mamo beremo knjige. Utrujeni greva spat.

Špela Potrč, 2. d

Korona KUHARSKI KOTIČEK

V času pouka na daljavo so bili učenci 6. razredov izredno aktivni in so pripravljali prave kuharske mojstrovine. Pekli so domači kruh, razne sladice, kuhali kosila za vso družino ter nekateri postopke dela celo posneli. Nekateri posamezniki pa so ob svojem delu imeli tudi glasbeno ustvarjalne navdihe in ustvarili pesmi.

Nekaj utrinkov dobrot:

Rižota s solato

Miha Gajić, 6. a

Pica

Mark Drevenšek, 6. b

Peka na žaru

Nejc Leskovar, 6. a

Jajčna omleta

Špela Golenač, 6. b

Palačinke *Luka Ivančič, 6. c*

Kruhki s semeni *Maša Horvat, 6. c*

Maša Skerbiš, 6. d

Gašper Pehant, 6. d

Mladi likovni ustvarjalci

Učenci 3.b

Val Rojko, 5. c

Thor Frangež Križančič, 5. c

Neo Safin, 5. c

Vida Ornik, 5. c

Učenci 2. a

Izza Sinkovič, 5. c

Miha Muhič, 5. c

Eva Križnik, 5. c

Nina Brkić, 5. c

Rene Kobalej, 3. c

Zoja Soršak, 3. c

Tanja Donko, 3. c

Tim Oblak, 3. c

Urška Golenač, 3. c

Aneja Gajšek, 7. b

Anya Tominc Voh, 7. a

Lia Kobal, 7. a

Anna Maria Satler, 6. b

Gala Lah, 6. b

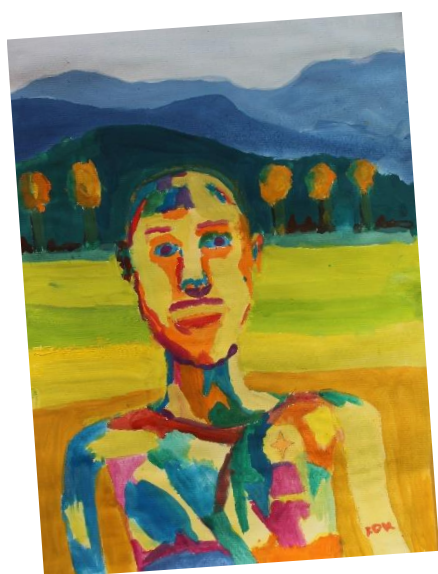
Ema Mirić, 8. b

Nikola Gušić, 6. b

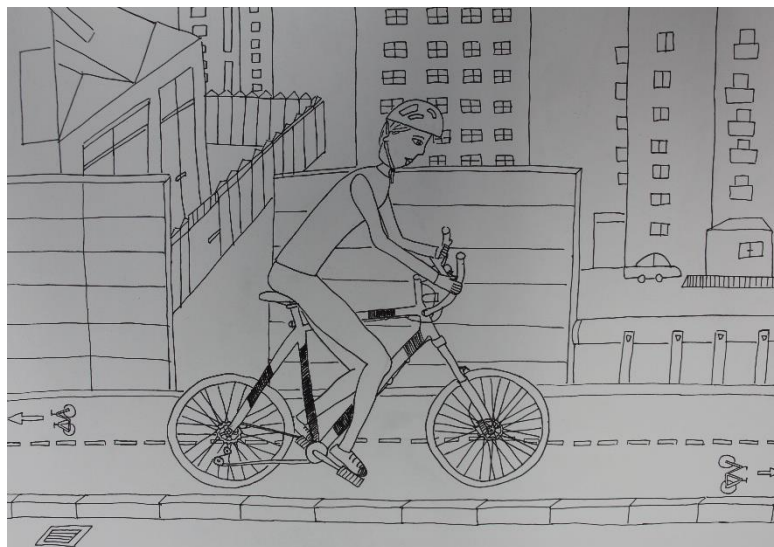
Jan Pušnik, 8. b

Rok Dobnikar, 9. b

Mladenović Zara in Cvetek Katarina, 7. c

Gal Bavdaž, 6. d

Kaja Drevenšek, 8. b

Lorena Sedlanič, 8. b

Liam Štraub, 6. c

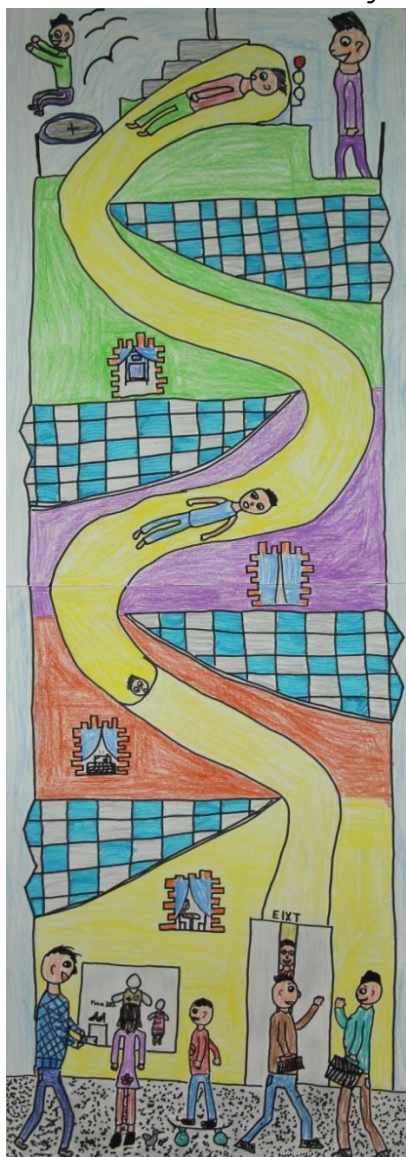
Marika Bartol, 7. c

Katja Orthaber, 8. b

Lara Potočnik, 8. b

Liam Štraub, 6. c

Maks Sambolec, 7. c

Neja Jug, 6. c

Živa Mlakar, 6. c

Mark Drevenšek, 6. b

Pia Ritonja, 6. b

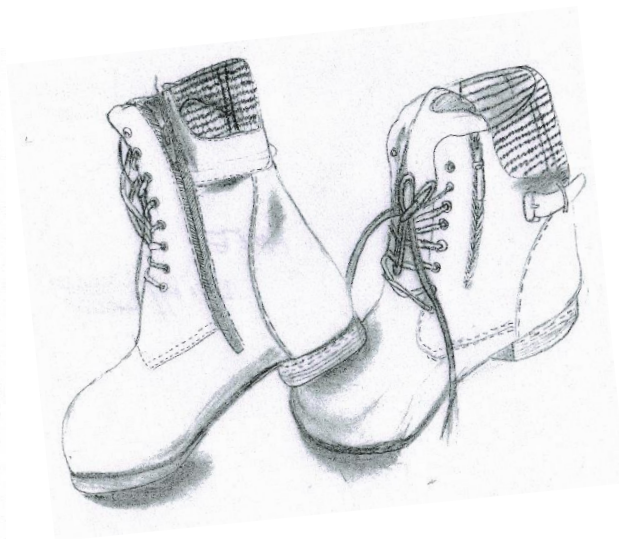
Sofia Afonina, 8. c

Neja Fras, 8. c

Ema Lubanjšek, 8. c

Nisa Pešak, 8. c

Mladi besedni ustvarjalci

MOJA HIŠA

Hiša je živa,
če v njej kdo prebiva:
mama, oče, Jure in Jakob.

Jakoba zjutraj prebudi lokomotiva,
ki ga spominja na veliko škatlo piva.

Jure gre zjutraj na stranišče,
Preden ga njegov bestič obišče.

Oče mi kosilo peče,
mama pa si žogo meče,
če jima kdo kaj reče.

V hiši je pravi direndaj,
ker sem sanjal,
da me požre zmaj.

Jure Beranič, 5. b

KIKI AVTOMOBILČEK

Kiki avtomobilček že drvi,
skozi ceste in poti.
Pa ko je že tak divjak,
policist lovi ga vsak.

Zdaj lovi ga pet,
policistov skupaj vred.
Kiki pa beži, en, dva, tri!

Lan Kogal, 5. b
Jure Beranič, 5. b
Matija Kotnik, 5. b

HIŠA ŽIVALSKIH GLASOV

Hiša je živa,
če psiček v njej prebiva.
Kadar gre žival na stranišče,
voda priteče na dvorišče.
Kadar hrček dela vafle si,
miška priteče in cele zažgane dobi.
Ko v hladilniku piščanček se izvali,
mačka pridrvi in vse poškropi.
Ko kokoška v pečici spekla se je,
bolha pride in vse požre.

Miške v hiši prirejajo zabavo,
krave pa zunaj jedo travo.
Račka pod tušem pleše,
mačka pa celo kopalnico pretrese.
Čriček se zunaj igra,
dokler ne odskaklja.
Gosenica daljša hišno stopnišče,
da olepša to okolišče.
Ko pride lastnik domov,
vse se spremeni,
muren da znak vsem živalim:
»Hitro gremo vsi!«

Nika Ozvatič, Zara Batljan in Hanna Koren, 5. b

Buča se smeji

Buča se smeji,
zombi pa možgane lovi.
Čarovnica prevale dela,
metla pa čudeže dela.
Čarovnica izgovori Motoristični klub
maline,
buča pa si poje langzangflajšmitkabine.
Netopir lula v ognjišče,
buča pa z metlo prireja dirkališče.
Butci mačji se mečejo na strehe,
London pa prodaja čarovniške orehe.
Fantka Bu čarovnica lovi,
mačja metla pa ga straši.

Nika Ozvatič in Hanna Koren, 5. b

Nesmiselna pesem:

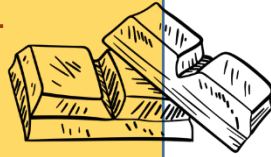
ČAROVNICA CMOKA, CMOKA

Čarovnica cmoka, cmoka,
ker ustrašila bi te rada.
Cmoka, cmoka, ker ji ne gre
dobro,
matematika in pratika.
Miš maš je spremenila v križ kraž.
Bila bi le pametna,
ampak cmoka, cmoka.
Mama ji govori,
naj se več uči,
ampak ona samo straši.
Oče bi tudi strašil,
a tudi hčerko bi polil.

Tinkara Hojnik in Lina Javornik, 5. b

TOVARNA ČOKOLADE

V tej tovarni dela se čokolada,
iz dimnika pa vonj kar pada.
Kombiji čokolado v trgovine so peljali,
otroci pa v trgovine podivjali.
Kdo zlato vstopnico dobi,
že v tovarno hiti.
Vili Majavšek za otroci hiti,
ker veliko lumparij naredili so vsi.
Lizike sladke so zato,
ker Vili v tovarni ima zlato.
Ker njegova čokolada tako je dobra,
prilezla v tovarno je kobra.

Alina Tajhman in Zarja Novak, 5. b

ČAROVNICE

Čarovnice po zraku otroke lovijo,
fantje pa za puncami bežijo.
V dvorani priredili so zabavo,
čarovnica privoščila si je kavo.
Čarovnica v temnem kotu tam sedi
in zelene napoje kuha si.
Ko čarovnica dol dala je svoje lase,
vsem popadali ven so zobje.
Babice v čarovnice se spreminjajo,
otroci pa zaradi njih v miši se spreminjajo.
Policisti raziskujejo,
čarovnice pa še naprej otroke kupujejo.
Čarovnica imela je modro slino,
zato zamudila je v kino.

Zarja Novak in Alina Tajhman, 5. b

LIST IZ MOJEGA DNEVNIKA

26. 3. 2020 ČETRTEK

In spet je nov dan.

Danes sem bil zjutraj nestrpen, ker bom delal naloge preko računalnika.

Lotil sem se nalog in ker še ne znam tako dobro upravljati z računalnikom, mi pri tem pomagajo starši.

Nekatere naloge mi vzamejo veliko časa.

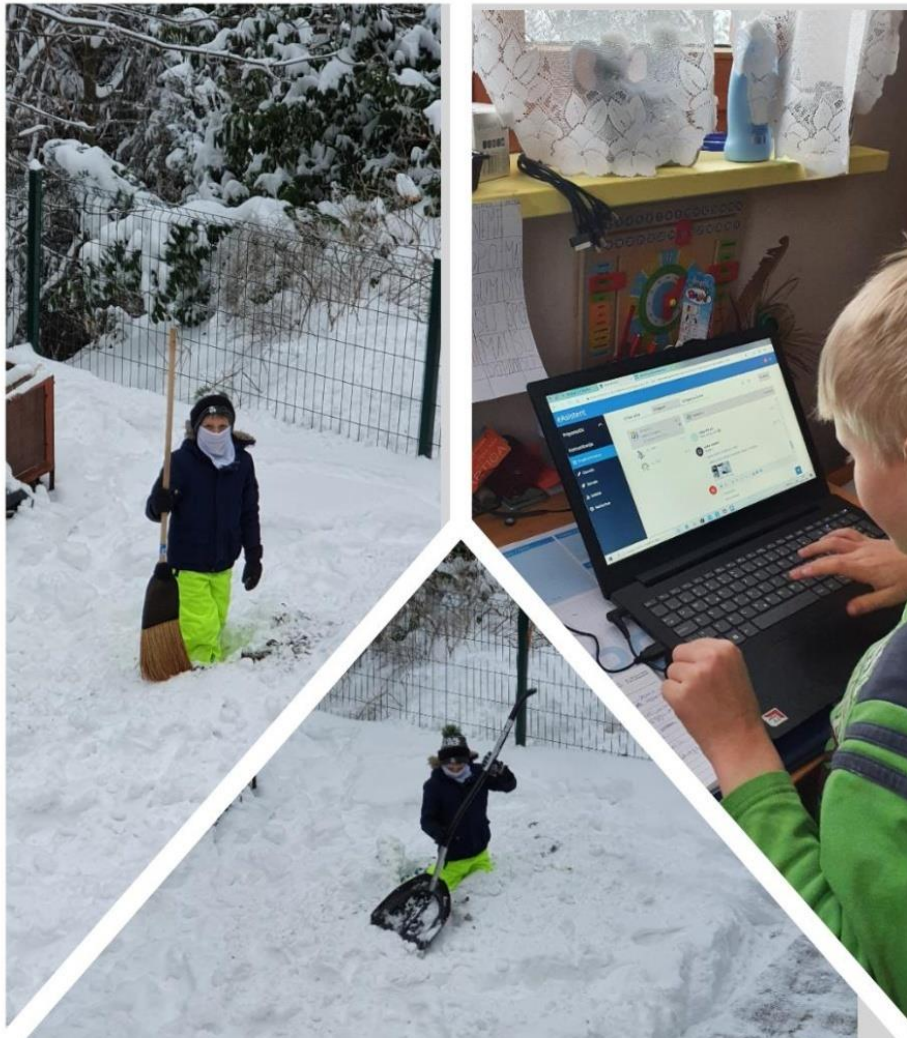
Ko mi uspe končati današnje delo, se poigram z računalnikom in raziskujem.

Zelo je praktičen.

Potem sem šel na sneg in babici očistil dvorišče.

Po kosilu igra, počitek, gledanje TV.

Zvečer smo imeli spet kviz, saj sem tako predlagal jaz.

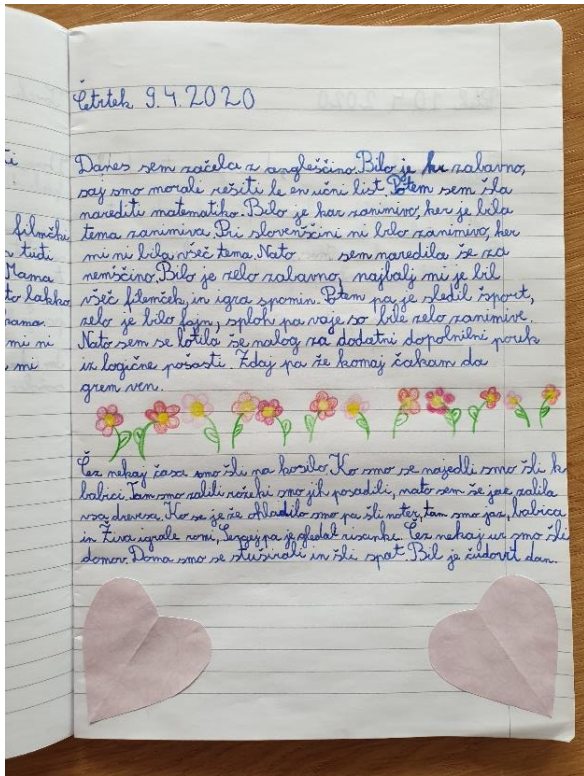

31. 3. 2020

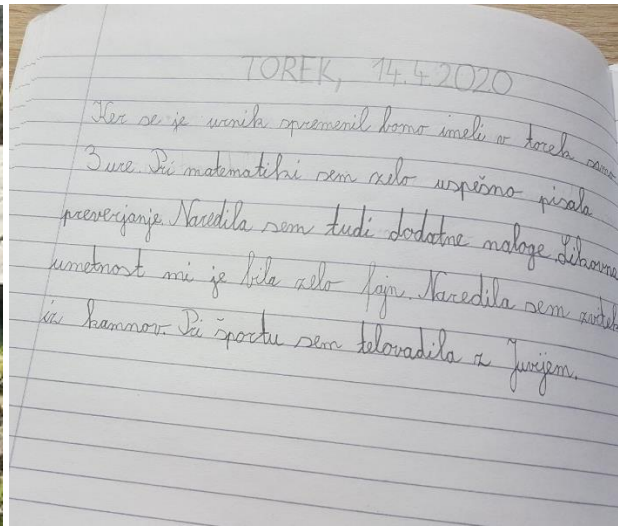
Danes je zadnji marec. V starih časih so mu rekli sušec. To pa zato, ker je to bolj suh mesec. Tudi letos je bil najprej kar suh, potem pa je tudi snežilo in deževalo. Danes je bil zanimiv dan in dosti se je dogajalo. Zjutraj sem v kanalu 3. c preverila, če je kdo kaj napisal. Ogledala sem si tudi filmčke, ki nam jih je poslala učiteljica Lidija. So zelo lepi. Všeč mi je tudi, da je ob filmčkih dobra glasba. Filmček s poštevanko je bil zanimiv. Sem jo tudi sama narisala. Za ponovitev geometrijskih likov sem posnela tudi kratek video. Pri SPO sem si pomagala pri legendi z zemljevidom, ki ga imamo doma. Pri glasbeni umetnosti sem poslušala veвериčji orkester. Danes smo imeli super kosilo. Imeli smo Tacco terek. Jedli smo mehiške tortilje oz. taccose. Mamica jih naredi božansko. Po kosilu sva z mamico odšli na sprehod s Frido. Na gozdni jasi smo se ustavile in vadile odpoklic. Jaz sem držala Frido na dolgem povodcu, mamica pa je šla 8 m proč. Ko jo je Frida pogledala v oči, jo je poklicala k sebi. Frida je hitro tekla k njej. Za nagrado je dobila briket. Tako so nam svetovali v pasji šoli. Sprehod smo nadaljevale v gozdu, kjer sem imela gozdno olimpijado. Storže sem metala v deblo, ob deblu sem delala stojo, preskakovala sem potok, korenine, skakala do vej. Potem sem našla še eno debelo palico, s katero sem malo telovadila. Ko smo prišle domov, sem mamici in atiju skuhala kavo. Zraven sta jedla še pecivo. Midva z Valom pa sva si privoščila lučko. Proti večeru sva z Valom malo gledala televizijo, potem pa sva pomagala mami zlagati perilo v pralnici. Ob 20.00 smo vsi 1 uro brali. Vsak svojo knjigo. Ati je bil v moji sobi z mano, mami pa z Valom. Potem sva z Valom šla spat.

Erin Rojko, 3. c

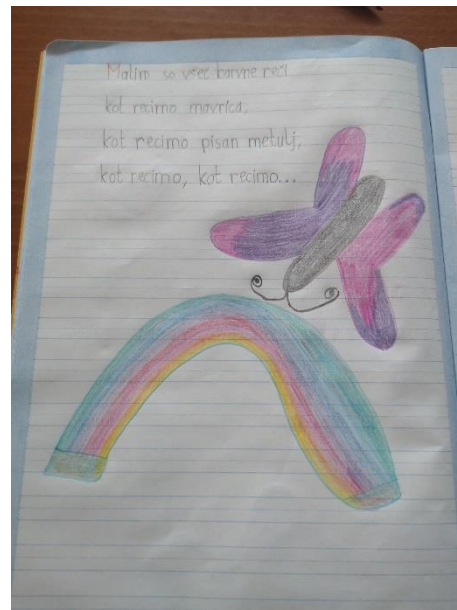
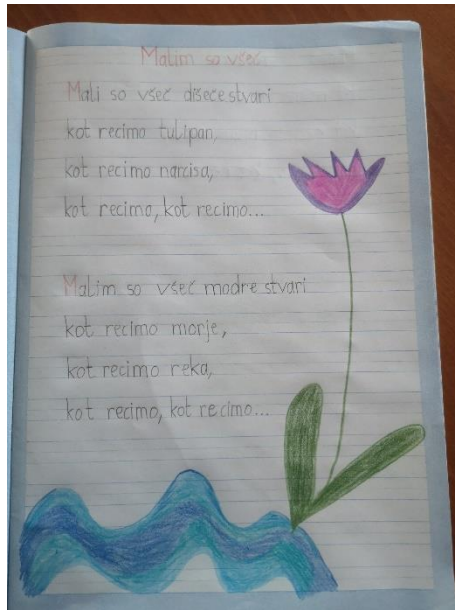

Zoja Soršak, 3. c

Urška Golenač, 3. c

MALIM SO VŠEČ ...

Dina Repnik, 2. d

Malim so vseč velike reči
kot recimo potovanja,
kot recimo veliko igranja.

Malim so vseč grozne reči
kot recimo na vrtu strašila,
kot recimo mamina pravila.

Nikola Stamenković, 2. d

Zak Kacijan, 2. d

Malim so vseč elektronske reči,
kot je tablica,
kot je računalnik,
kot je, kot je ...

Malim so vseč risanke
kot je risanka Gormiti,
kot je Pokemon,
kot je, kot je ...

Malim so vseč prazniki
kot je velika noč,
kot je božič,
kot je, kot je ...

Malim so vseč poskočne reči
kot recimo kobilica,
kot recimo žogica skokica,
kot recimo trampolin.

Malim so vseč pisane reči
kot recimo mavrica,
kot recimo barvica,
kot recimo lizika.

Malim so vseč čokoladne reči
kot recimo viki krema,
kot recimo čokomuffin,
kot recimo sladoled.

Nik Jurič, 2. d

Malim so vseč kosmate živalce
kot recimo pisane mucke,
kot recimo kodrasti kužki,
kot recimo, kot recimo...

Malim so vseč pisane reči
kot recimo barvice,
kot recimo kašice,
kot recimo, kot recimo...

Malim so vseč čokoladne reči
kot recimo mamin puding,
kot recimo mrzla lučka,
kot recimo, kot recimo ...

Špela Potrč, 2. d

Malim so vseč vozila
kot recimo tovornjaki,
kot recimo traktorji,
kot recimo, kot recimo...

Malim so vseč igrala
kot recimo gugalnice,
kot recimo tobogani,
kot recimo, kot recimo...

Malim so vseč nevarne stvari
kot recimo škarje,
kot recimo noži,
kot recimo, kot recimo...

Izak Rečnik, 2. d

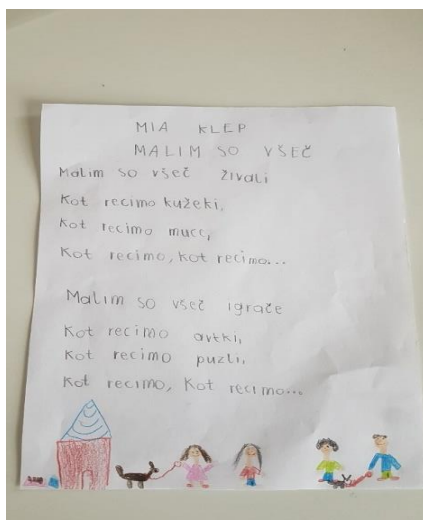

Malim so vseč čokoladne reči
kot recimo čokoladni jajček,
kot recimo čokoladne palačinke
ter pecivo tete Minke ...

Malim so vseč nove peči
kot recimo lesene peči
ali pa tiste, v katerih ogenj gori,
kot recimo, kot recimo...

Malim so vseč lepe reči
kot recimo nove igrače,
fantom pa kratke hlače,
puncam pa nove pahljače ...

Vid Oblak, 2. d

Malim so vseč male igrače
kot recimo dirkalni avtki,
kot recimo tovornjački,
kot recimo, kot recimo...

Urša Potrč, 2. d

Malim so vseč majhne reči
kot recimo majhna miš,
kot recimo Sapramiš,
kot recimo, kot recimo ...

Jaka Zimič, 2. d

KROŽNIK

Krožniki obstajajo veliki in majhni.
Včasih so nočna mora,
ampak iz njih se vse pojesti mora.

Ko mamica v skledi zelenjavo postreže,
na krožnik me nič več ne veže.

Potem pa na krožnik pride sladica in
počutje je takoj boljše,
ampak za pomivanje res nimam več
volje.

In na koncu kosila trebušček je poln in
jaz sem sit,
z voljo ali brez za naslednji dan krožnik
je pomit.

Nikola Štaleker Pleš, 7. a

ŠŠŠOLA

Veste, kaj povem vam že zdaj:

»Šššola je čisto prava mora!

Cele ššštiri ure nas v sebi drži,
pri tem pa moremo ššše sedeti.

Nalogo vsak dan dobimo,
ampak je ne naredimo,
ker pri uri vedo spimo.

Ko bi le svinčniki sami pisali ...

Preveč smo že risali in pisali!

Drug čez drugega govorimo,

zato učiteljice ššš kričijo!

Čeprav je v šššoli zelo težko,

se potrudimo,

da bi imeli prihodnost svetlo.

V šššoli se veliko naučimo,

čeprav pri tem rahlo trpimo.

Čeprav tega ne pokažemo,
smo hvaležni za našššo šššolo!«

Tia Rovčanin in Pia Ritonija, 6. b

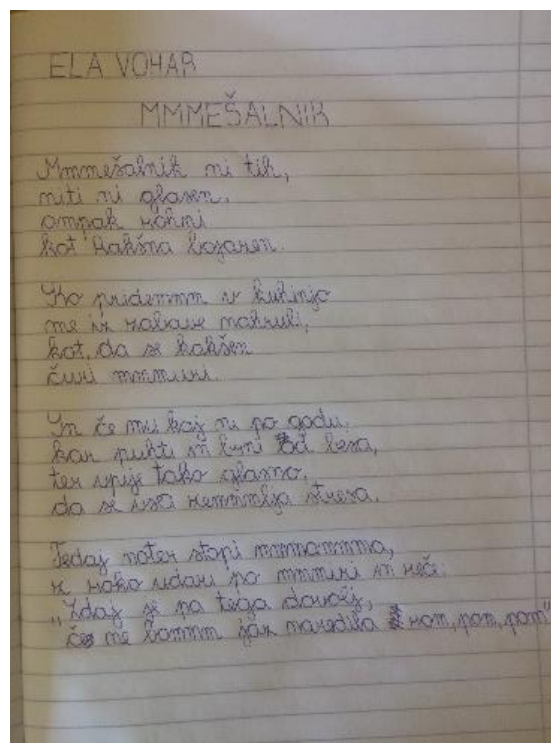
MOJA POMLAD

Ko zime konec je,
pomlad približuje se,
vse zeleno bo postalo,
ko sonce toplo bo sijalo.

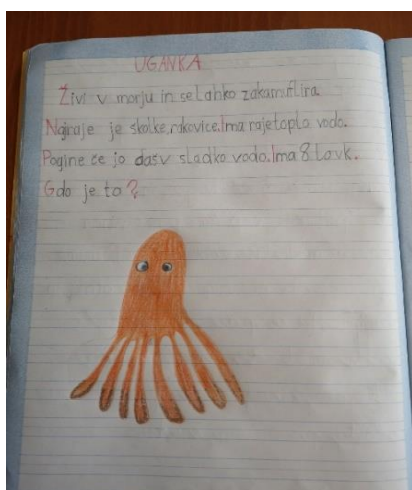
Ptice bodo lepo pele,
rože se bodo razcvetele,
vrtovi bodo v vsej svoji lepoti sijali,
kmetje pa bodo njive orali.

Ko pa poletje bo prišlo
in konec šole bo,
morje nas bo vabilo
in po svojih lepotah vodilo.

Vita Demšič, 6. d

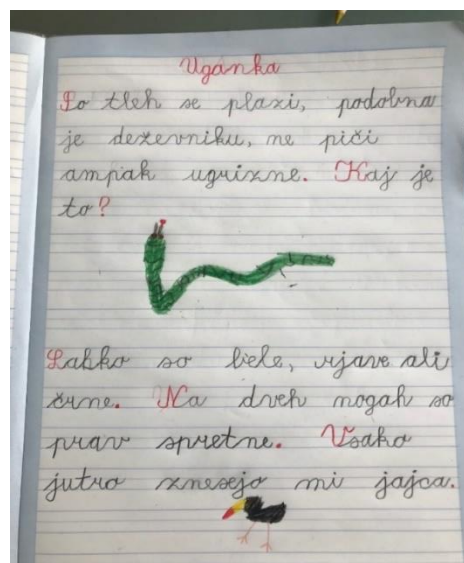
Ela Vohar, 6. d

UGANKA

Živi v morju in se lahko zakamuflira.
Najraje je školjke, rakovice. Raje ima
toplo vodo. Pogine, če jo daš v sladko
vodo. Ima osem lovč. Kdo je to?

Dina Repnik, 2. d

Jaka Zimič, 2. d

LOVSKA PESEM

Nekoč živel je lovec,
ki je delal samo za en novce.
da to je zelo poceni,
še sam siromak meni.
Enkrat odšel je v puščavo,
pa ne tako za zabavo!

Zakaj je odšel ?
Zato ker več novcev rad bi imel.
Nekdo ga je najel,
ki poštenosti ni imel!
Ta nekdo se je veselil,
ko z ropanjem je novce pridobil.

Lovec rad bi streljati začel,
vendar puške ni imel.
Po njo odšel je domov
in čisto pozabil na lov.
Čprav doma se je zamotil,
dela spet se je lotil.
Ko končno kamelo je ujel,
po svoje plačilo je odšel.
Da pošteno plačilo bi dobil,
se je naš lovec veselil.

A ko prišel je po plačilo,
tam srečal je dobro vilo.
Dobra vila ga je z žalostnim
pogledom odslovila,
ker tam ni bilo plačila.

Lovec se je nehal veseliti,
ker ga nobeden ni mogel
nagraditi.
Ker žalosten je lovec,
bo te pesmi zdaj
KONEC.

Taja in Nina, 6. b

Tara Rečnik, 9. b

Nisa Pešak, 8. c

PREPOVEDANI GOZD

Po starem gozdu hodi lovec,
sem in tja ter išče novce,
a zakleta drevesa prečkajo mu pot,
prepovejo prehod do doline samot.

Lovec vztraja, gre v puščavo
in to ne samo za zabavo,
namreč iskati gre skrivni predor do
kraja,
ki ga sonce ne obdaja.

Mož je dolgo pot prehodil,
skoraj je prišel do cilja,
z vsem srcem se začel je veseliti
in se odločil s kapljo vode nagraditi.

V trenutku se je zgrnil na tla,
prešel ga je obup,
v pesek se je pogreznil,
kriv je bil v vodi strup.

Naslednje jutro se lovec že
po neznani deželi potepa,
izgubil se je v gozdu čuda
in vse to zaradi pohlepa.

Pia Hriberšek, 6. b

TINČKOVE SANJE V ZMAJEVEM TREBUHU

TAJA: LISA

NINA: DEDEK

NIKA Š.: MAMA

NIKOLA: ZMAJ

ALEN: TINČEK

Tinček in Lisa sta bratec in sestrica z bujno domišljijo, prav tako pa se rada potepata po deževnih gozdovih. Nekega dne med potepanjem ...

TINČEK: Ali slišiš ta zvok, Lisa?

LISA: Ja, sliši se kot močan veter!

Izza drevesa se pokaže velik rdeči zmaj.

ZMAJ: Pogledaj, pogledaj, kaj imamo tukaj.

TINČEK IN LISA: *zakričita* Zmaj!!

ZMAJ: Vidva bosta pa zelo slasten obrok!

Zmaj ju poje.

TINČEK IN LISA *zakričita*

V trebuhu: dedek leži na stolu za sončenje in kadi pipo. Mravlje mu nosijo hrano.

TINČEK: Dedek! Kako si se pa ti znašel tukaj!?

DEDEK: V tem zmajevem trebuhu sem že 100 let!

LISA: KKAAAJJ??!!

ZMAJ: Ali se lahko nehate premikati!! Slabo mi bo.

TINČEK: Čakajte! Dobil sem idejo! Vsi začnimo plesati!

DEDEK: To je super ideja, ampak jaz ne morem več plesati zaradi mojih kolkov!

LISA: Ni problema. Potem pa samo hodi okoli dedek.

Začnejo plesati in hoditi.

ZMAJ: Ahhhh!! BRUHAL BOM!

Zmaj bruha in izbruha dedka, Tinčka, Liso in vse mravlje ter odleti daleč stran.

MAMA: Zbudita se otroka! Pozna bosta, v šolo morata.

TINČEK: Ali ni večer?

MAMA: Ne bodi no smešen, Tinček! Zdaj pa hitro, da ne zamudita.

LISA IN TINČEK *se zasmejita*: Hvala Bogu, to so bile samo sanje.

Tako Lisa in Tinček veselo odideta v šolo.

KONEC

Dramsko igro so pripravili: *Nikola Gušić, Taja Franc, Nina Korošec, Alen Koprek, Nika Štesl, 6.b*

ZLATI COPATI

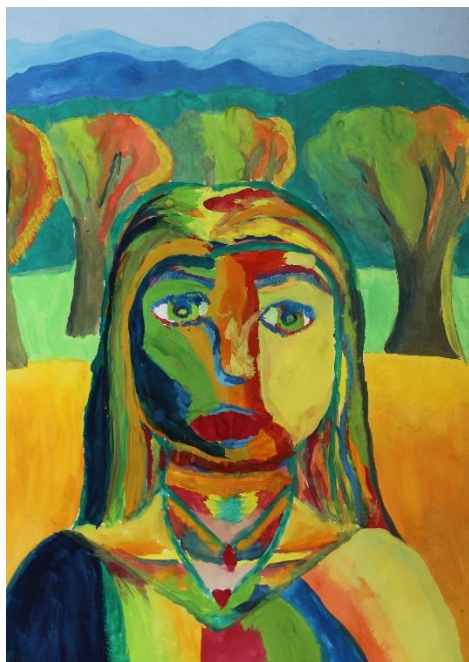
Nekoč, pred davnimi časi, je v čarobni gozd prišla jesen. Tako je bilo mrzlo, da je šest zajcev zelo zeblo v noge.

Ko je za to izvedelo devet dreves, se je takoj odločilo, da jim bodo pomagala. Tri drevesa pa se niso strinjala, zato so vprašala: »Zakaj moramo vedno skrbeti za zajce?« Drugih devet dreves pa je reklo: »Zato, ker smo prijazna drevesa in ker jih zebe.«

»No, pa kaj potem,« so rekla tri drevesa in odšla.

Tako je devet dreves naredilo zajcem iz svojih listov zlate copate.

Kolja Štaleker Pleš, 3.b

Visočnik Vesna, 9. a

Nikola Gušić, 6. b

ZLATI COPATI

Nekoč, za deveti gorami, za devetimi vodami, je živel zajček Brkec, ki ga je zelo zeblo v tačke.

V bližini Brkca je bila jasa s polno drevesi. Brkec je zatulil: »Zebe v tačke!« Namreč, bil je oktober. Drevesa so slišala, da Brkca zebe v tačke. Drevesa so dala glave skupaj in se posvetovala. Sklenila so, da bodo Brkcu sešila zlate copate.

Nika Premuš, 3.b

ČLOVEK IZZIVA, NARAVA ODRIVA

Človek onesnažuje, narava žaluje.
Ne vržemo v koš smeti in narava
zasmrdi,
poginejo ptiči vsi, želva več se ne
zbudi,
človek pa kar mirno stoji, kot da se nič
ne zgodi.

Narava postane rjava,
na 24ur pa je o tem prava razprava.
Človek ne poslušá in si da še duška,
narava trpi, krivi pa smo mi.

Tam nekje se ledeniki topijo,
poleg tega pa se nam še hujše stvari
godijo.
Tovarna eksplodira, zaradi potresov
hiša se podira,
gozd nam zgori, od dima pa še dva
tedna smrdi.

Zaradi izpušnih plinov komaj dihamo
mi,
ampak človeka to prav nič ne skrbi.
Tovarna ne odneha s proizvodnjo
odvečnih stvari, ki jih ne rabimo mi,
samo za dobiček jih skrbi.

Ne potrebujemo pametnih telefonov
in ne raznih bombonov.
Tovarna manj dela bi imela in
manj onesnaženja priskrbela.

Zakaj ne bi zunaj otroci se igrali,
namesto noter televizijo gledali,
zakaj ne bi raje na svoje inštrumente
igrali, kot med filmom kokice iz sklede
jemali.

Verjetno niti minutke brez telefona ne
bi zdržali
in bi prosili, da nam ga bi nazaj dali.
Tudi te stvari elektriko porabijo,
Jedrské elektrarne pa naravo
pokvarijo.

Ledeniki se še vedno topijo,
med tem ko mi nič snega ne dobimo.
Če bomo še naprej tako ravnali,
bomo naravo proč odgnali.

Ostale bodo samo ceste in ulice,
tovarna pa bo še naprej izdelovala
namesto svinčnikov, kulice.
Naravi se slabo godi in še vedno smo
krivi mi.

Zato zapustite svoje mobilne naprave
in ne onesnažujte narave.
Ne vrzite odpadkov na travo proč,
saj da narava zadiha, rabi pomoč.

Živa Soršak, 6. c

Izidor Krečič, 7. a

OH, TA ŠOLA!

Ta šola je res zabavna,
na svetu najbolj slavna.
Ta šola je tudi včasih tečna,
upam, da ne bo večna.
Ta šola je od zunaj drugačna,
ponoči prav temačna.
Učenec v šoli govori šale,
marsikdo pa se gre sončit na obale.
Komur pa se v šoli učiti ne da,
ta se lahko veliko igra,
vendar nič ne zna.

Nuša Miklavčič, 3.a

Pouk se je končal
in domov se mi mudi.
Dneva je kmalu konec
in me zopet jutro prebudi
ter v šolo napodi.
Tako se šolsko kolo
vedno znova in znova vrti.

Jakob Pupaher, 3.a

MATEMATIKA

Matematika mi gre dobro od rok.
Poštevanka mi gre dobro od rok.
Ko mi pa kaj ne gre,
stisnem zobe.
Like se učimo,
Robotke iz likov delamo,
tabele z roko rišemo,
račune v zvezek pišemo.
Toda včasih se učenci ne učimo,
zato učiteljico zelo razjezimo.

Vivi Oblak, 3.a

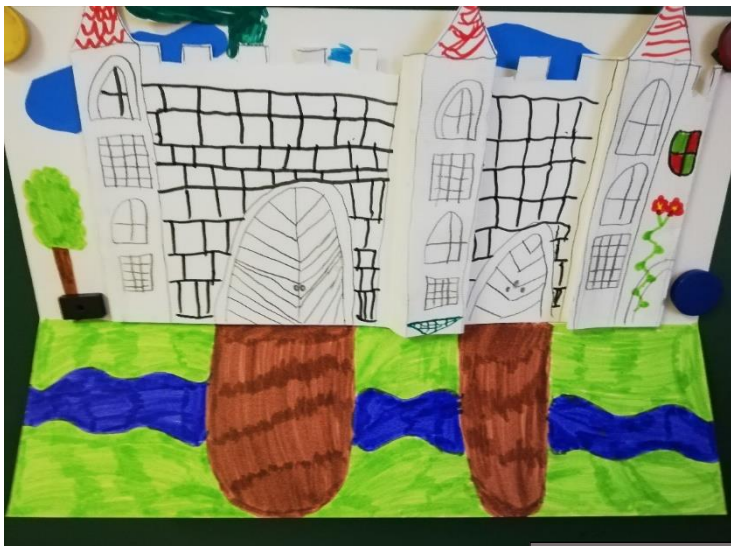
Šola ni kar tako,
saj se je treba učiti zelo.
Domače naloge so res brez veze,
zato je bolje,
da si vzameš kruh in malo majoneze.
Če pa dobro poštevanko znaš,
lahko počitnice dolge imaš.

Tinkara Vohar, 3.a

Vivi Oblak, 3.a

Eva Rinc, 3. a

Anej Kocuvan, 3.a

KO BOM MAMA, OČKA ...

Nekoč, ko bom mama, bom opravljala poklic gasilke. Imela bom dva otroka, ki jima bo ime Jan in Zoja ter moža z imenom Amadej. Živeli bomo v dvonadstropni hiši, ki bo imela belo fasado ter zlate stebre. Na terasi bo bazen, ki ne bo postavljen, temveč bo v zemlji. Imeli bomo majhen vrt. Z avtodomom bomo veliko potovali.

Ko bom mama, bom imela dolge lase in namazan obraz z ličili. Imela bom tudi dva psa Pika in Mačo.

Upam, da se mi vse to uresniči.

Lia Korošec Polak, 3.a

Nekoč, ko bom očka, bom imel enega otroka in prijazno ženo. Po poklicu bom zgodovinar. Vozil bom belega audija. Imel bom tudi hišo, na morju apartma in čoln. Z družino bomo odšli na morje in na različne izlete. Skupaj bomo odšli tudi v severno Karolino, kjer bom poiskal Črnobradčev zaklad. Upam, da bodo leta hitro minila.

Mik Dacinger, 3.a

Ko bom oče, bom imel dva otroka. Imel bom ženo, bel avto in veliko hišo bele barve. V službo se bom vozil z avtobusom. Moj hobi bo vožnja s skejtom in BMX-om. Tudi psa in mačko bom imel. Živel bom v mestu. Na dvorišču bom imel majhen bazen, v katerem se bom kopal. Žal sem star šele devet let, kar je še zelo premalo za očeta.

Jakob Pupaher, 3.a

Nekoč, ko bom velika, bom imela dva otroka in prijaznega moža. Po poklicu bom kmetica, za hobi pa bom sladoledarka. Imela bom veliko živali: konje, ovce, krave, kokoši, koze in race. Potrebovala bom tudi veliko polje, travnik in vrt. Namesto avta bom imela avtodom. Na dvorišču bo zelo velik bazen z mehurčki in lučkami, ki bodo spreminjale barve. Kuhala bom okusna kosila. Oblačila se bom elegantno in športno, ko bo potrebno. Moja družina bo bogata.

Nuša Miklavčič, 3.a

MOJE KOLO

Moje kolo meni je najlepše.
Moje kolo meni je najboljše.
Vsak dan komaj čakam, da se spet odpeljem ...

Moje kolo je zelene barve.
Moje kolo je dobro zelo.

Za rojstni dan želel sem ga močno.

Moje kolo je veliko,
a tudi prestav ima veliko,
če je vreme lepo, najhitrejši sem od vseh.

Jaka Zimič, 2. d

POMLAD

Pomlad je zabavna,
a tudi naravna.
Ko se zbudimo,
ven odhitimo.

Nabiramo cvetje,
to je pravo doživetje.
Pravi greh je ostati v hiši,
zaprti kot miši.

Rastline cvetijo,
živali se zbudijo.
Ptice priletijo
ter stran odletijo.
Vita Demšič, 6. d

Basni o novih živalskih vrstah

RIS NA KMETIJI

Nekega vročega puščavskega dne so se risi zbirali v puščavi. Sonce je močno oddajalo svoje žarke na Zemljo. Risi so že komaj čakali, da bodo prispeli do oaze in zelenice, ampak eden se je zgrudil od bolečine na tla.

Tako so drugi risi nadaljevali pot in enega pustili sredi puščave pod enim samim suhim drevesom. To je bil Griz. Nekaj časa za tem so se počasi odpirale Grizove oči. Zbudil se je na sredini zelenice. Pogledal je okoli sebe in zagledal velikansko kmetijo. Za njim je bil hlev. Imeli so 30 rumenih kanarčkov, ki so leteli nad svežimi sadnimi drevesi. Nato se je odpravil pogledat v hlev. Tam so bile krave, biki, koze in ovce. Levo od hleva je bila velika zelena planjava, na kateri so se sprehajali konji in skakali zajčki, ki so radovedno pogledovali za deteljami. Pred veliko hišo so se sprehajali rumeni piščančki in kokoši, medtem ko je petelin kikirikal na strehi skednja. Zraven planjav je bila majhna lesena uta, v kateri so bili mali roza pujski. Na sredini dvorišča je bila velika lesena hiška, na kateri je pisalo: Tukaj bivam jaz. V hiški je bival velik ovčar po imenu Runo. Bil je zvest pes vsakemu na kmetiji. Zraven njega so bile mačke. Griz si je mislil, da so mu zelo podobne in se spraševal ali so si v sorodu, medtem ko je gospodarica iz hiše prinesla Grizu vodo in meso. Griz se je čudil, kaj neki mu strežejo, saj ni eden izmed domačinov. Minilo je že nekaj mesecev in Griz je imel z mačko Hely mladiče. Bili so zelo podobni Grizu, a bili so divji in so se umivali samo kot mačke.

Tako so bili to risi z mačjimi lastnostmi, vendar to ni nič čudnega za risa, ker je divja mačka in se ne opazi.

Nika Ozvatič, 5. b

ZGODBA O PEŽU

V Mehiki je zaslovela nova vrsta živali, ki se je imenovala pež. Bila je križanec med ježem in psom. Zgledal je kot jež, vendar je imel namesto majhnega repa, kot ga ima jež, velik pasji rep. Ni imel veliko bodic, ker je imel zraven bodic tudi dlako. Imel je majhne ježeve noge spredaj in velike pasje noge zadaj. Imel je tudi majhno ježevo glavico.

Ježevka Lija in pes Dino sta se nekega dne zaljubila. Čez čas je ježevka dobila mladiča peža. Ime sta mu dala Lijodi. Ko sta šla s svojim sinom na sprehod po parku, so se živali norčevale iz Lijodija in mu govorile, da je čuden. Lijodi je bil užaljen. Mama in oče sta ga potolažila in mu rekla, da ga imata rada takšnega kot je in da ni pomembno kaj rečejo drugi.

Tinkara Hojnik, 5. b

PUJSOKRILEC

Nekoč je živela pujsa Peggy. Njen dom je bil na kmetiji. Njen oče je bil prašič, mama pa ameriški pujs. Enkrat je zbežala v koruzno polje in spoznala vrana Jana. Jan se je zaljubil v njo. Nato sta dobila prašičje mladiče z vranjimi krili, kljunom, zadnji dve nogi sta bili vranji, sprednji pa prašičji in vranji rep. Jan ga je naučil leteti. Po nekaj letih je tudi njun mladič imel mladiče in tudi on jih je naučil veliko novega.

Tilen Luttenberger Vajngerl, 5. b

BODEČA MIŠKA

Mama miška je dobila štiri mlade miške. Ena miška je bila prav posebna in se je razlikovala od drugih. Namesto sive dlake je imela velike črne bodice. Namesto smrčka je imela dolg špičast nos. Mama miška se je zelo prestrašila, ko je prvič videla to miško, vendar jo je sprejela. Ko so šle miške na sprehod, so se iz grde miške vsi norčevali.

Nekega dne jih je napadla muca. Bodeča miška se muce ni prestrašila in je muco s svojimi bodicami pričela pikati v smrček. Muca se je miške tako prestrašila, da je zbežala in se ni več vrnila. Od tistega dne je bodeča miška junakinja in nihče več se ji ne smeji.

Nick Cesnik, 5. B

RIBJI LEV

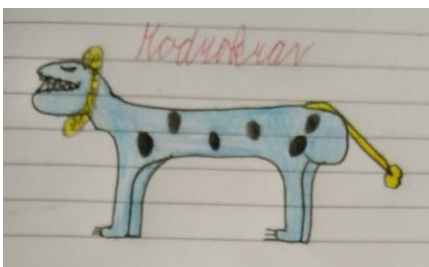
Živel je lev, ki je nekega dne lovil zebro. Ko je tekkel mimo reke, se je spotaknil čez gosenico in padel v vodo. Lev ni maral vode, zato je skakal in skakal in skakal tako močno, da so vse ribe poskakale iz vode. Ko je lev končno prišel iz reke, se je ulegel na ribo in jo nevede oplodil.

Ko je lev ustal, je stopil na ribo in jo brcnil v potok. Riba si je mislila, kako je ta lev prijazen, lev pa, kako je lahko tako štorast, da niti ribe na kopnem ne more uloviti. Šel je domov in od jeze pozabil, da je lačen on ali kateri koli drugi član njegove družine. Zaradi tega, ker lev še naslednje štiri dni ni ulovil ničesar, je začela loviti levinja. Odkar je lovila levinja, levi niso več stradali, ampak najmanj je pojedel Štorasti lev. Medtem pa je riba postajala vse bolj debela. Mislila je, da se redi in zato je poskušala jesti čim več zdrave hrane. Ampak ni pomagalo, še naprej se ji je večal trebuh. In pri obeh družinah se je zgodba ponavljala. Dokler se ni riba odločila, da gre k zdravniku. Zdravnik ji je povedal, da bo čez dva tedna dobila mladiča. Riba je razmišljala, kdaj jo je lev oplodil, saj ji je zdravnik povedal, da bo njen mladič mešanec in da je ob porodu velika možnost smrti. Zato je riba, preden je umrla, napisala pismo, naj gre njen sin, ko se rodi, živeti z levi. In tako je bilo. Simbat je šel k levom in jim povedal, kako mu je ime. Razveselil se je tudi lev, ko je izvedel, da ima sina Simbata.

Simbat in Štorasti lev pa sta živela srečno, do konca svojih dni.

Jakob Kovačič, 5. b

MODROKRAV

Pleme ljudožercev iz Afrike je sklenilo dogovor z levi. Pomagali si bodo, levi bodo njim pomagali loviti ljudi, ljudožerci pa bodo za njih vzrejali krave.

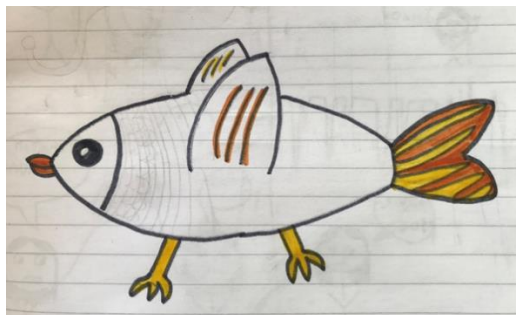
Nekega večera je lev Boron izbral kravo zase. A kar naenkrat se je vanjo zaljubil. Vprašal je kravo ali ga ljubi. Krava mu je prikimala. Zvečer sta pobegnila.

Čez par let so ostali levi opazili ModrokraV.

Matija Kotnik, 5. b

ŽIVALSKA PRAVLJICA

Nekega dne je bilo vreme brez oblaka in vsak je lahko videl, kako je ptič nad morjem delal velike kroge po zraku. Ker je bilo morje zelo čisto in jasno, je ptič zagledal tri lepe rumeno-oranžne ribe, ki so plavale v morju. Ta ptič je bil posebne vrste, ki se potopi pod vodo in ujame ribo. Potopil se je, s svojim kljunom vzela eno ribo in z njo odletel v mali bazenček. Dobila sta svoje otroke, ki so bili pol riba in pol ptič, imeli so ribje telo s krili, kljunom, z nogami ter kremplji. Bili so dvoživke, saj so imeli pljuča ter škrge. Kljub temu da sta to popolnoma različni živali, se te živali še danes pariyo in nastala je nova živalska vrsta.

Zarja Novak, 5. b

PERESNI PES REX

Nekoč je v gozdu živel orol, ki je imel gnezdo na najvišjem vrhu. Neke noči se je kužek iz vasi odpravil na sprehod čisto sam. Med tavanjem je k njemu priletel orol in ga pojedel. Kužek se je s pomočjo magije rešil, a je postal telo orla.

Ko je križanec psa in orla (Rex) letel po zraku, so vsi, ki so videli Rexa, takoj zbežali, saj jih je bilo zelo strah. Nikoli še niso videli kaj takega.

Nekega dne je, ko je Rex iskal hrano za sebe, v gnezdo prišel fantek, ki mu je bilo ime Nejc. Nejc ni vedel, kam je prišel. Nato je zagledal Rexa, ki se je vrnil. Sprva se ga je Nejc ustrašil, a potem je videl, da je Rex v bistvu prijazen. Ko je ostalim povedal, kaj se mu je zgodilo, mu niso verjeli.

Nato je blizu njihove vasi izbruhnil vulkan. Na pomoč jim je priskočil Rex. Zajahali so ga in odnesel jih je stran.

Tako so v vasi ugotovili, da je Rex prijazen. Niso se ga več bali in postal je eden izmed njih. Med seboj so si vedno pomagali.

Nejc Pfeifer, 5. b

Kazalo

Uvodnik	2
Pogovarjali smo se.....	4
Unesco šola.....	7
Dogodki, zanimivosti.....	12
Tekmovanja.....	23
Pouk malo drugače.....	26
Razmišljanje učencev.....	38
Pouk na daljavo.....	44
Mladi likovni ustvarjalci.....	77
Mladi besedni ustvarjalci.....	85
Basni o novih živalskih vrstah.....	104

SEDMO ČUDO
glasilo učencev OŠ Dušana Flisa Hoče
junij 2020

Sedmo čudo je izdal uredniški odbor glasila OŠ Dušana Flisa Hoče,
Šolska ulica 10, 2311 Hoče

Odgovorni urednici in mentorici: Danijela Pećanac, Sanja Obaha

Mentor likovnim ustvarjalcem: Albin Lorber

Avtorica izdelka na naslovnici: Tara Perdija, 8.c

Avtorica izdelka zadnje strani: Maja Mirič, 8. b

LEDINEK

AVTOVLEKA in POMOČ NA CESTI
HUDIN

Tel.: 051 611 848
041 611 848 E-mail: avtovleka.hudin@gmail.com

BETONICA

imp energetika

Saubermacher
Slovenija

za življenja vredno okolje

DaniLO SENEGAČNIK s.p.

Limbuška c. 54a, Maribor
Tel: 02/421 36 80, GSM: 041/644 352

VODOVODNE PLINSKE IN
SANITARNE INSTALACIJE

www.instalacije-senegacnik.si

Vam na voljo vsak delovnik v Poslovalnici Hoče in na ostalih bančnih točkah.
nkbm.si/info@nkbm.si/080 17 70

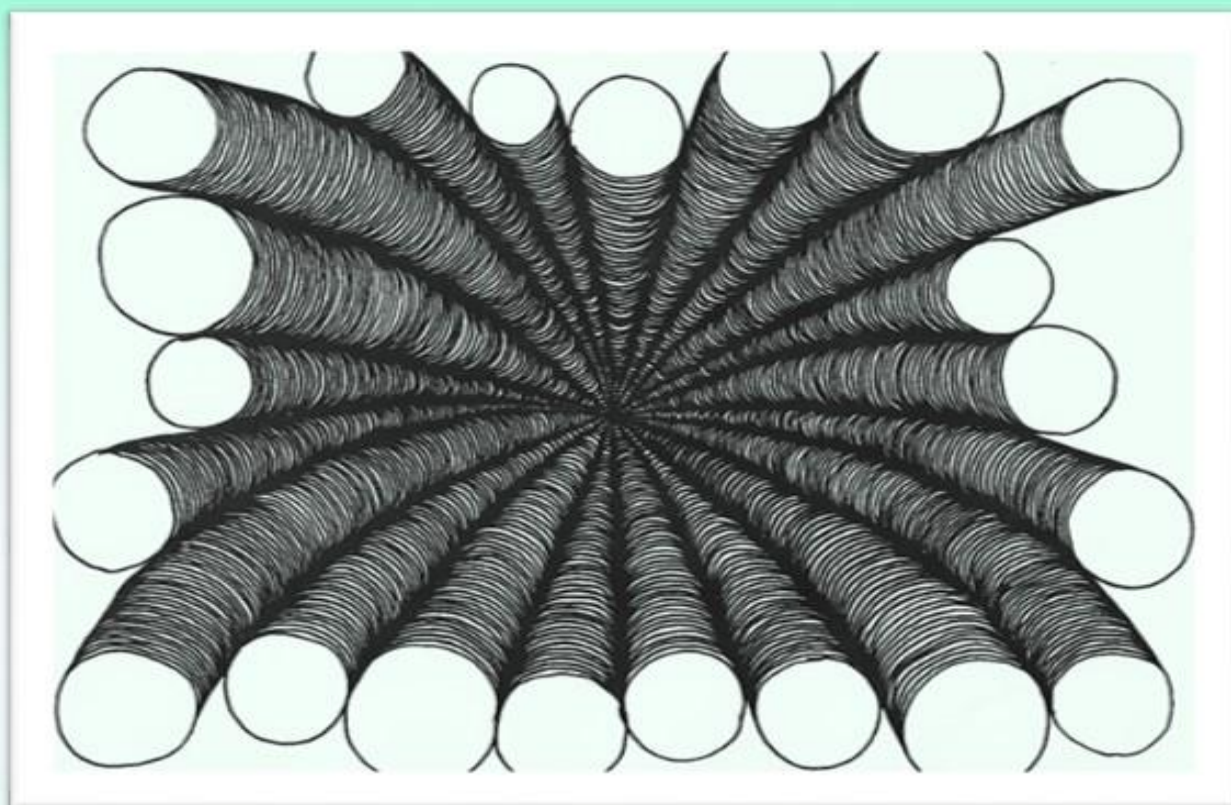

Peter Ačko

**Pogodbeni serviser računalniške
opreme**

Tel. 041/618-151

AVTODVIGALA d.o.o.

**OSNOVNA ŠOLA DUŠANA FLISA
HOČE**